

Primorski dnevnik

Postnina plačana v gotovini
Abb. postale I gruppo

Cena 50 lir

TRST, nedelja 11. avgusta 1963

Leto XIX. - Št. 190 (5565)

Apel za resnico o Skopju

Šele šestnajst ur sem v tem umrlem mestu, kjer sta človekov čas in čas zgodovine obstala 26. julija 1963. leta ob 5.17. Prehodil sem — danes, 4. avgusta — okrog deset kilometrov nekdanjih ulic Skopja in videl uresničeno Apokalipse. In moram prositi časnik živega mesta, da objavi ta šepet:

Mojše, žene, otroci jugoslovanskih ječnikov, vsi vi, ki vas bofi makedonsko — jugoslovansko Skopje, vi ne veste, vi ne slutite, vi nimate zle domišljije, da bi vedeli, kaj je danes Skopje, kaj ta nesreča ima usodo in moč vsega velikega: ne vidi se takoj, ne zve se lahko; za to resnico je treba mnogo časa, mnogo zavesti, mnogo ljubezni.

Državljeni in državljanske sveta! Vsi vi, ki imate zgodovino, saj so mesta zgodovina sveta, vsi vi, ki mislite na prihodnost, saj gradite mesta, in vaše dežele so postale mesta in postajajo mesta, poslušajte, če ste slišali: umrlo je neko mesto. Skopje šestindvajsetega julija tisoč devetsto tridesetega leta je generalna umiranjna mest naše civilizacije. Ne dovolite, da bi oholost prevarila vaša dobra srca in da bi vam varnost trenutka prikrila izid neke usode, ki je lahko usoda vsakogar na tem planetu. Ko gledate fotografije zrušenega Skopja, ko gledate arhitekturo doverljajne makedonske ruševine in nesvobode, ne mislite, da je potres razdeljal mesto, ki ni podobno vašemu mestu. Široko odprile oči duha in spominaj: Skopje je zgodovina nekega naroda, njegovo duhovno in gmočno spominjanje, njegova misel in energija, priča njegovega bojevanja, trpljenja, ustvarjanja in trajanja.

Vaši izkušnji in ustvarjanju, vašemu upu in vaši prihodnosti nudi smrt Skopja mnogo resnice, pouka in spodbude. Skopje je za svet možnost, da preizkusi in potrdi svojo splošnočloveško zavest, katere prva predpostavka je solidarnost in ne-srečah in trpljenju, solidarnost in bojevanju proti rušilnim stihijam narave. Ni razloga, da pred temi ključnimi silami narave, zemlje in kozmosa ljudje ne bi postali bratje in sorodci, udeleženci in tvorci življenja. Da bi ustvarili bratstvo narodov in miru in napredku, moramo ustvariti najprej bratstvo narodov in ljubovanju hudobnim in rušilnim stihijam narave. Spoznajmo Skopje zaradi sebe, zaradi človeštva. Skopje je evropska Hirošima. Skopje je Hirošima miru. Skopje je Hirošima rušilne stihije narave.

Ljudje, vedite, da je skopska nesreča strašen dogodek: do danes so prešli šele 1000 mrtvih in 2500 ranjenih. V tem velikem svetu in v tem grandioznem umirvanju v našem roku ne impresionirajo skopske žrtve naših grandioznih čutov z v.

likimi številkami. Če merite skopsko nesrečo s številkami, se lahko pregrešite nad svojo zavestjo, nad človeško dobroto, nad človeškim bratstvom. Verjemite mi: v tem mestu, kjer je živel nad 200.000 ljudi, sem noč po treh urah vožnje z avtomobilom našel samo dve sobi, v katerih je pri prizganih lučeh bade spalo samo nekaj ljudi.

Gospodje diplomati, prijatelji, bratje, tovariši, vi, ki boste jutri pristili v funkciji predstavnikov petdesetih držav in narodov pogledat Skopje, danes sem hodil tod, kjer boste jutri hodili vi. In ne zamerite, če verjamem, da vi se nikoli niste bili na taki ekskurziji, nikdar se niste videli take arhitekture smrti, takih galerij in knjižnic, takih trdnjav in cerkev, takih sol in vseučilišč, takih hotelov in trgovin, takih parkov in muzejev. Nikjer na svetu ne boste slišali takih ciceronov. Skopje vam bo pokazalo svojo resnico. Samo resnico. Skopje vas ne čaka samo zato, da bi ganilo vaša dobra srca in da bi vam izmamilo vaše iskrene vzdihne, in tudi ne samo zato, da bi vam videlo v očeh le solze človeškega sočutja.

Ne zamerite mi, vi ljudje drugih zastav in drugih znakov, da vaše poslanstvo čutim kot misijo resnice in izraza občeločloveškega zanimanja. Kajti mi v teh dneh nismo samo Skopjani; samo Makedonci, samo Jugoslovani, samo komunisti, samo nacija, ki se je šele pred osemnajstimi leti osvobodila tiranije, samo protistalinisti, samo borci za mir in humanejšo bodočnost sveta. Mi smo ljudje, ki trpimo, ki ne pristajamo na smrt, ki verujemo v moč dobrote in ljubezni, ki smo torej tudi vi in ki čutimo kakor makedonski pesnik Janevski, ki je dejal danes: »Svet je primoran občudovati sebe kot velik organizem, ki drhti in trepeče v bolečini za vsak svoj del. Temu mestu se je zgodilo, ampak to mesto je del sveta, svet pa je kompakten skupek delov, ki so vsaki zase majhen svet — potoki v reki za veliki ocean.«

In zato bi lahko bilo to, kar se je večeraj zgodilo San Franciscu, Tokiu, Agadiru in danes Skopju, usoda katerekoli drugega mesta.

Makedonija bo ustvarila svoje Skopje. Juposlatvija bo ustvarila svoje Skopje. To ustvarjanje se je začelo s človeškimi podvigmi že v trenutkih omamljenosti ter razjarjene in ponorele smrti. To ustvarjanje se nadaljuje s trpljenjem, delom, solidarnostjo, upanjem. Toda Skopje je potrebuje pomoč. Prva pomoč je resnica o njem. Resnica za nas. Resnica o človeku in za človeka. Spoznajmo je vso.

Skopje nudi naši civilizaciji veliko resnico o usodi, ki je lahko tudi usoda drugih, usoda, ki je ne prinaša samo potresi.

DOBRICA ČOŠIĆ

Od prvega dne, ko se je zvedelo za strašno katastrofo v Skopju, je bilo konec prejšnjega tedna na poziv Slovenske kulturno - gospodarske zveze njenim organizacijam in v uredništvu našega dnevnika nabranih več kot 10 milijonov lir prispevkov za žrtve potresa. To je vsekakor visoka številka in lahko rečemo, da ni nihče pričakoval, da bo dosežena. Iz seznamov, ki smo jih iz dneva v dan objavljali ter jih še vedno objavljamo v našem dnevniku, je razvidno, da so to vsoto nabrali v veliki večini naši delovni ljudje ter dali toliko, kolikor so zmogli. Poleg denarnih prispevkov pa se je nabrala velika količina daril v oblačilih in zdravilih.

Kot smo že poročali, bo vse do sedaj zbrano blago odpeljano jutri s težkim tovornim avtom naravnost v Beograd in od tam v Skopje. Gre za tovornjak, ki lahko sprejme 30 ton tovara t. j. toliko, kolikor trije železniški vagoni. Kot vidimo na pričujoči sliki, ki je posneta v osrednjem zbirališču v Ulici Geppa 9 v Gregorčičevi dvorani, je bilo potrebno nabrano blago dokončno urediti in sortirati ter pakirati, kar so opravile požitovne žene iz Trsta.

Seveda se denarna nabirala akcija za prizadete Makedonce nadaljuje v zbirališčih v Trstu in Gorici.

Po sestanku Deana Ruska z Adenauerjem je Bonn napovedal podpis moskovske pogodbe

Pred novim pritiskom na izvenblokovske države, naj ne priznajo Pankowa - Bonn ima »zadostno izdelane načrte« glade nadaljnega razvoja nemškega vprašanja in evropske varnosti

BONN, 10. — Po današnjem razgovoru ameriškega državnega tajnika Deana Ruska z Adenauerjem so v Bonnu uradno sporočili, da so med razgovori dosegli sporazum, ki bo omogočil bonksi vladi, da zavzame pozitivno stališče do pristopa Zahodne Nemčije k moskovskemu sporazumu.

Dean Rusk je prišel v Bonn iz Moskve, kjer se je na letališču pred odhodom razgovarjal dvajset minut z Gromikom. V Bonnu so ga sprejele številne zavodnonemške politične osebnosti, med katerimi zunanji minister Schroeder. Takoj po priložnostnih pozdravih je Rusk odšel s helikopterjem ameriške vojske v Bad Godesberg, kjer je rezidenca ameriškega poslanca. Tu je bil na kosilu, katerega so se udeležili tudi minister Schroeder in podtajnik v bonskem zunanjem ministrstvu Carstens.

Po kosilu je Dean Rusk odšel na dom Schroederja, kjer sta imela prvi uraden razgovor. Razgovor med Ruskom, britanskim poslanikom in zunanjim ministrom Schroederjem je trajal do 16.40. Takoj za tem je Dean Rusk

odšel v urad predsedstva vlade, kjer ga je čakal Adenauer. Najprej so se približno poldruugo uro razgovarjali Rusk, Adenauer, Schroeder in Erhard. Pozneje so se pridružili ameriški poslanik v Moskvi Thompson, ameriški poslanik v Bonnu Mac Ghee, načelnik ustanove za razorožitev Foster in načelnik tiskovnega urada državnega departmaja Greensfield, z nemške strani pa podtajnik v zunanjem ministrstvu Carstens, podtajnik v predsedstvu vlade Globke in načelnik tiskovnega urada vlade von Hase. Razen tega so se razgovorov udeležili izvedenci obeh strani.

Podtajnik za informacije von Hase je na tiskovni konferenci takoj po razgovorih izjavil, da smo našli pot, ki bo omogočila zvezni republiki, da zavzame pozitivno stališče, ne samo, kar se tiče moskovskega sporazuma, temveč tudi za vsa tista druga vprašanja, ki bodo prišla v ospredje v bližnji prihodnosti. Državni tajnik Dean Rusk je izbrpno poročal Adenauerju, o pogajanjih za sporazum. Hkrati je Adenauerju poročal o argumentih, ki so jih uporabljali pri formulaciji posameznih členov sporazuma.

Razen tega je von Hase izjavil, da je Adenauer v začetku razgovora ponovno poudaril, da zvezna vlada v bistvu odobrava sporazum, predvsem kar se tiče njegove humanitarne plati, in se strinja z mnenjem, da sporazum pomeni prvi korak na poti opustitve napetosti. Toda Adenauer je ponovil svoje pridržke zlasti zaradi etičnih, v katerih se je znašla nemška zvezna republika v trenutku, ko mora odločiti o pristopitvi k sporazumu. Razen tega je kancelar poudaril, da mora zahodnonemški podpis ratificirati tudi parlament. Končno se je Adenauer zahvalil Deanu Rusku, ker je prišel v Bonn, ter je današnje razgovore označil kot epseben dokaz solidarnosti in razumevanja za nemško zaskrbljenost.

Von Hase je na koncu sporočil, da ne bi smelo biti drugih težav za zahodnonemški podpis moskovske pogodbe. Bónska vlada se bo sestal v ponedeljek, da posluša Adenauerjevo poročilo in da določi zahodnonemški pristop k moskovski pogodbi.

Von Hase je nato izjavil, da si bónska vlada po pristopu k moskovskemu sporazumu pridruži, da začne diplomatske korake, verjetno esamo pri tistih nevtralnih državah, ki se ne kažejo preveč odločene, da vztrajajo pri nepriznavanju Vzhodne Nemčije.

Zatem je von Hase izjavil, da zvezna vlada ima »zadostno izdelane načrte«, da se olajša nadaljnji razvoj na poti nemške združitve in na področju evropske varnosti. Poudaril je, da je Bonn glede tega v stiku z zavezniki. Ni pa hotel povedati nič o teh načrtih in kaj se o njih danes govorilo.

Na današnjem popoldanskem razgovoru »so pravi strokovnjaki razpravljali o vprašanjih, ki spadajo v njihovo pristojnost in ki so povezana z vzhodnonemskim podpisom moskovske pogodbe. Jutri zjutraj bo Ruska sprejel predsednik republike Lübke, in ztem bo Rusk odpotoval s posebnim letalom v ZDA.

Za prihodnji teden je določen tudi sestanek zunanje-politične komisije Bundestaga. Domneva se, da bo bónska vlada podpisala pogodbo v teku prihodnjega tedna.

O načrtu, ki ga je omenil von Hase, se domneva, da predlaga načrt bónske vlade, naj bi zahodne vlade proučile skupno s sovjetsko vlado možnost postopne popustitve napetosti, »ki bi jo spremljalo reševanje nemškega vprašanja v več etapah.

Baje povzema bónska vlada tako imenovani Herterjev načrt, ki ga je bil ta predložil leta 1959 v Zenevi na konferenci zunanjih ministrov. Načrt je povezoval v štirih etapah združitev Berlina in Nemčije z evropskim sistemom varnosti in z omejitvijo oborožitve štirih velesil. Predvideval je tudi svobodno volitve najprej v Berlinu, zatem pa v obeh Nemčijah ter ustanovitev skupne nemške komisije, ki bi pripravila zblizanje med obema deloma Nemčije, in volilni zakon.

Ameriški senator Humphrey, ki je član ameriške delegacije,

Majhen začetek na poti velikih problemov

Osemnajst let po Hirošimi je svet znova zjel žarek upanja, da so odgovorni državniki vendarle stopili na pot, ki vodi do konca človekove norosti, to je na pot, ki naj končno izbriske vojno iz mednarodnih odnosov. Po šestnajstih letih je bil Dean Rusk prvi ameriški zunanji minister, ki je prišel v Sovjetsko zvezo, kjer je skupno z Gromikom in z angleškim zunanjim ministrom slovesno podpisal sporazum o delni ukinitvi jedrskih poskusov. Vse miroljubni svet se strinja v oceni, da gre za izredno važen dogodek. Res kaže, da je vendarle mogoče sporazumevanje med velesilami, ki doslej tako znostrizvale medsebojno spore, da je grozila nevarnost nove svetovne katastrofe. Res je, da gre za zelo skromen začetek, toda že dejstvo, da je bil sporazum v slovesen podpis mogoč, kaže na spremembo mednarodni položaja, kaže, da začenja zmagovalni načelo, da je treba spore reševati s sporazumevanjem in ne s silo.

Večja kot praktična važnost sporazuma je dejstvo, da ta odpira nove perspektive in novo upanje, kajti vsi poudarjajo, da je sporazum vsaj prvi korak na poti izboljšanja. Popolnoma upravičeno je angleški zunanji minister lord Home ob prihodu v Moskvo poudaril, da ena lastovka sicer ne prinese pomladi, toda brez ene lastovke tudi pomladi ni. Moskovski sporazum je torej lastovka, ki obe strani pomladi, če bodo prejemale veslele še dalje pokazale, da so voljne upoštevati klic milijonov in milijonov ljudi, ki so s svojo neumorno akcijo v prid miru pripravljeni k uveljavitvi takega mednarodnega razpoloženja, da je bil začetni korak sploh mogoč.

Posebne važnosti je dejstvo, da so tri velesile povabile na slovesno podpisu sporazuma glavnega tajnika OZN U Tanta kot predstavnika organizacije, v kateri so članjeve skoro vse države sveta. Razen tega so tri velesile povabile na podpis vse ostale države. To pomeni, da so se zavedale, da

se pri odločanju o mednarodnih vprašanjih ne smejo zapreti v svoj ozek krog, kajti odločanje o vojni in miru so tiče vsega človeštva, in pristop ogromnega števila držav k temu sporazumu kaže večja njegova važnost. Razen tega bo sporazum predložen razorožitvenemu odboru OZN, in ta ga bo predložil skupščini te organizacije.

U Tanta je prinesel v Moskvo obiren načrt o ukrepih, ki morajo sedaj nujno slediti za nadaljnje zblizanje mednarodnega vzdušja. Skupno z načrti treh velesil, ki so poudarile, da so voljne nadaljevati pogajanja tudi o drugih spornih vprašanjih, bo ta načrt podlaga za nadaljnja pogajanja.

Takoj po podpisu pogodbe v Moskvi so trije zunanji ministri nadaljevali razgovore o nadaljnjih ukrepih. Hruščov je zatem še posebej poudaril z Deanom Ruskom in z angleškim zunanjim ministrom, Dogovorili so se, da bodo zahodni zavezniki in sovjetske vlade proučile razna vprašanja, ki so jih pri omejenih razgovorih nakazali, in da bodo zunanji mi-

(Nadaljevanje na 2. strani)

DANES

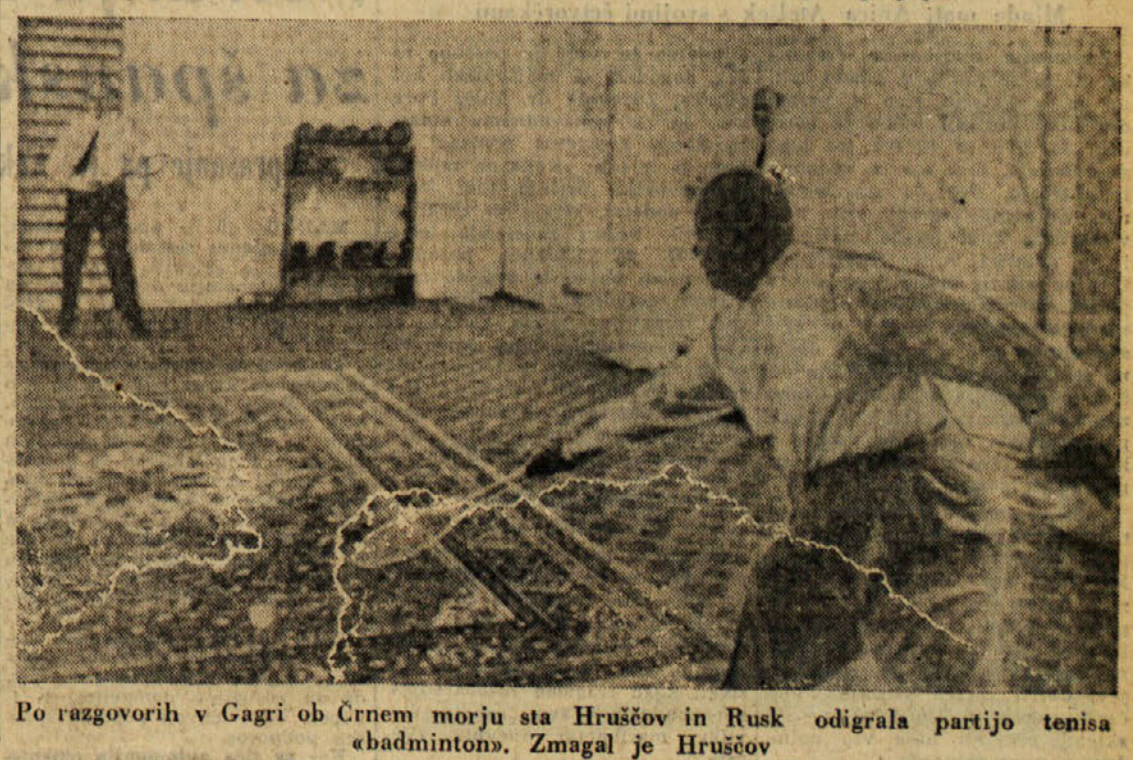
Kot so bili večeraj v središču zanimanja svetovnega javnega mnenja razgovori, ki jih je imel predvečerašnjim ameriški državni tajnik Rusk na obali Črnega morja s Hruščovom, tako se svetovna javnost zanima danes za večerajne Ruskovske razgovore z Adenauerjem, Schroederjem in Erhardom v Bonnu. Prejšnji teden so namreč večkrat uradno poudarili, da zahodnonemška vlada ne more pristopiti k moskovskemu sporazumu, dokler ji ne bodo njeni zavezniki zajameli, da njen pristop ne pomeni tudi priznanje obstoja Vzhodne Nemčije. Po večerašnjih razgovorih z Ruskom je bónska vlada izjavila, da »so našli pot, ki bo omogočila zvezni republiki, da zavzame pozitivno stališče ne samo glede moskovskega sporazuma, temveč tudi glede vseh tistih vprašanj, ki bodo prišla v ospredje v bližnji prihodnosti.«, ter je dodal, da »zvezna vlada v bistvu odobrava sporazum, predvsem kar se tiče njegove humanitarne plati, in se strinja z mnenjem, da pomeni sporazum prvi korak na poti zmanjšanja napetosti, toda Adenauer je ponovil svoje pridržke zlasti zaradi težav, v katerih se je znašla zvezna republika v trenutku, ko mora odločiti o pristopu k sporazumu,« ter je omenil tudi, da mora zahodnonemški podpis ratificirati se parlament. Von Hase je na koncu sporočil, da »ne bi smelo biti drugih težav za podpis pogodbe«. Odločala pa bo bónska vlada, ki se bo sestala jutri. Vse torej kaže, da bo sklenila pogodbo podpisati. Baje je bónska vlada pripravila načrt za pomiritev med Vzhodom in Zahodom, ki ga bo najprej pregledal Rusk, nato pa še angleški zunanji minister lord Home. Baje gre za znani Herterjev načrt iz leta 1959, ki predvideva med drugim ustanovitev skupne nemške komisije za pripravo zblizanja med obema Nemčijama in za pripravo volilnega zakona.

Medtem pa komentatorji nadaljujejo z ugotavljanjem vsebine razgovorov med Hruščovom in Ruskom. Trdijo, da sta razpravljala o Berlinu v okviru morebitne ne-napadalne pogodbe med NATO in Vzhodom, o OZN, o ukrepih proti iznenadnim napadom in o številnih drugih vprašanjih.

Baje so nekoliko napredovali, samo kar se tiče ukrepov proti iznenadnim napadom, dočim je ostalo popolnoma odprto vprašanje podzemeljskih jedrskih poskusov.

Po moskovskih razgovorih pa je gotovo, da se je ustvarilo boljše ozračje in medsebojno upanje, ki bosta olajšala nadaljnje razgovore o specifičnih vprašanjih. Kakor že javljeno, se bodo razgovori nadaljevali po diplomatski poti, da se pripravi morebitna konferenca treh zunanjih ministrov med zasedenjem skupščine OZN v New Yorku. Kar se tiče morebitne konferenec na vrhu, pa se ne eni ne drugi strani ne mudi, ker je treba tako konferenco prej temeljito pripraviti.

Iz Madrida so večeraj sporočili, da je Francova vlada sklenila priznati notranjo avtonomijo svojima najhobogatejšima kolonijama v Afriki, ki sta Rio Muni in Fernando Po in ki imata obse skupaj manj kot 280.000 prebivalcev. Francovski minister za informacije je hkrati sporočil, da stanka v Asturiji 16.000 rudarjev in da je bila vlada »prisiljena zapreti rudnike, takoj ko je stavka začela zavzemati politični značaj po tujem navdihu.« V zadnjih dveh dneh je prenehalo delo v trinajstih podjetjih.

ALBIN ZABRIC

Srca so se odprla...

«Steklenico piva, prosim!», je vzkliknil Ivan, ko se je usedel za edino prosto mizo v zasenečem vrtnu gostilni ob obali.

Položi je predse svoj nov japonski transistor in čakal, da bi mu natakar prinesel naročeno pijačo.

Ceprov je imel na sebi le kratke platnene hlače in blesteče bele majico, ki se je močno odbijala od temne polti, pridobljene v prijetnih počitnicah, kljub temu je čutil žgočo vročino.

Ni dvomil, da ne bi prišla. Saj je tako prirodno in prisrčno odgovorila, da je predpolodne prostora, ker se hodi kopat samo zjutraj do enajstih in popoldne ob štirih.

Pogledal je na uro: skoraj polдне.

«Zares so čudne ženske, ko jih moraš vedno čakati in nikoli ne pridejo ob napovedani uri; niti na sestanek niti na vlake», je dejal sam pri sebi Ivan in si natočil pijačo, ki mu jo je bil medtem prinesel natakar.

Vtem je pristopil mlad možič, pozdravil in prosil: «Mi permetete di sedere al suo tavolo con la mia fidanzata?», je dejal.

Mladenčič, bil je Italijan, je nato pomignil svoji deklici naj pride bliže, potem ko mu je Ivan prikimal, naj se le usede. Le eno stoličico je zadržal za svojo deklico, ki jo je čakal.

Zdaj mu že ni bilo več prijetno: sedel je imel svoj par, sosedi je imel s kom kramljati, sosedi se je imel h komu tiskati. On, Ivan, pa...

Parkrat se je premaknil na stolič tako krepko, da je zakrčpala in je bilo onima dvema takoj jasno, da sta preveč odkrita v svojih ljubezenskih izlivih. Zato je italijanski mladenčič skušal zabrisati pred njim svojo preneto živahnost in je dejal:

«Vročina, kaj?»

«Da, vidima, je odgovoril dvomno Ivan in se komaj nasmehnil. «Ali ste tudi vi na počitnicah?» je vprašala deklica.

«Da», je odgovoril Ivan. «Sicer pa sem iz Ljubljane, je še dodal in se predstavil.

«Oha», je dejal Ivan, «vsaj govoru se zdi, da niste Italijanka».

«Res je», je odgovorila živahno plavalnica. «Nemka sem iz Frankfurtu ob Majni, je še dodala z lepim nasmehom.

«Kopališka internacionala», je ugovoril njen prijatelj Italijan Renzo. «Sicer pa ljubezen ne pozna meja», je še dodal Renzo, ki jo je pogledal svojo Ingrid, ki jo je bil spoznal prav na naši obali.

«Deklica je nekoliko zardela, vendar je prikimala.

«Ali vam toliko ugaja italijanska glasba, da ste svoj transistor nastavili prav na italijansko postajo?», je vprašal Renzo Ivana.

«Tako je! Prav rad poslušam italijansko glasbo», je priznal Ivan.

«To mi laska», je odgovoril Renzo.

«Tudi meni ugaja italijanska glasba», je pohitela povedati Ingrid in se lahno naslonila na svojega fanta.

Ivanu je bilo neprijetno. Gledal je nekoliko postrani svoja soseda in prav nič mu ni bilo všeč, ko je pomislil, da bi tudi sam morda mogel sedeti ob svoji deklici, če bi bila tukaj. Ozrl se je naokoli, ali je ni bilo videti nikjer. Kolikokrat se je že bil ozrl na vse strani in vsakokrat zaman. Zato je le medlo slisal glas dveh zaljublencev in njihov razgovor. Vendar mu ni ušlo, da sta nekaj nagibala:

«Lepa dežela, ali ni verske svobode?»

«Da, niti politične svobode nima. Majhne plače imajo».

«Sploh stankati ne smemo». Marsikaj sta še govorila in to je slisal medtem ko je mislil le na njo, na Anko. Ker pa razgovor med dvema le ni popustil in ko je eden med dvema le dejal:

«Tukaj ne bi bilo prijetno živeti, ga je toliko podžgalo, da ni hotel več molčati.

«Vsakemu gostu mi odpiramo vrata na stečaj! Nikogar pa ne silimo, naj za vedno živi z nami in na enak način kot mi. V vsaki hiši naj bo svoj red. Mi smo si napravili takega, kakšen je in ga ne ponujamo nikomur!» je dejal skoraj ogorčeno.

Ingrid ima prav..., je odvrnil Renzo, ali ni mogoče dokončati svoje stavke, ko se je nenadoma pojavila za Ivanom deklica, ki mu je zakrila oči, rekot:

«Ugani, kdo sem!»

«Polži», je odvrnil Ivan, ki je takoj razumel, da je za njim Anka.

«Zakaj pa polži?», se je nasmehnila deklica, ki je odkrnila svoje roke, primaknila stoličico in sedla zraven njega.

«Zato, ker bi samo polž mogel tako dolgo hoditi od tvojega stanovanja do sem!», je odgovoril Ivan.

«Eh, saj si v družbi», je dejala Anka in pogledala ostala dva.

«Nisem si želel njihove, pač pa tvoje družbe», je odvrnil Ivan.

«Na vsak način pa ti jih predstavljamo», je odvrnil še nekoliko potolaženi Ivan in se obrnil k ostalima dvema ter jima predstavil Anko:

«To je moja zaročenka. Skupaj sta prišla na počitnice».

«Zelo me veseli», je odvrnil Renzo.

«Priznati moram gospodu Ivanu, da ima zelo prefinjen okus, ko si je znal izbrati tako lepotic», se je nasmehnila Ingrid in prisrčno stisnila roko Anki.

Ivan je poklical natakarja in

naročil nove pijače, ker je že izpil maloprej naročeno, Anka pa je naravnala transistor na domačo postajo, da bi poslušala narodno glasbo:

«Saj nimaš nič proti, če sem spremenila postajo. Tako rada poslušam domače pesmi!», je dejala v opravičilo Ivanu.

«O, ne, prav nič nimam proti. Tudi meni je všeč domača glasba. Posebno zdaj, ko bi se kmalu sporekel s temale dvema gostoma zaradi našega načina življenja. K sreči si prišla pravočasno in si preprečila prepira», je dodal Ivan in še vedno nekoliko prizadet pogledal mladi par pri mizi.

«Gospod Ivan težko prenese kritiko», je dejala Ingrid.

«Res je. Ne prenesem je! Vsak narod ima to, kar si zaslužila je odvrnil Ivan živahno.

«Saj nič ne rečem, je odvrnil Renzo. «Le to sem prej trdil, da, kar vidim pri vas, ni dobro».

«Ce je dobro za nas, mora biti dobro za vsakogar!», je spet odvrnil Ivan.

«Nehajte se vendar prepirati o politiki», je skušala pomiriti duhove Anka in nalila piva Ivanu in sebi. «Vročina je in sem precej žejna!», je dejala Ingrid.

«Naša ureditev je boljšala», je trdil eden.

«Ni res! Naša je bolj demokratična», je trdil drugi.

«Da, Nela».

«Ne, Dala».

Fanta sta se razvnela in prepirala, medtem ko je Anka že poslušala radio in se vsa preplazila prišla za rob mize. Bila je blede v obrazu in so ji prsti krčevito stiskali mizo, da se je prst na njej grbančil pod njenimi prsti.

Tudi glava ji je onemogočeno klonila na prsi, vendar so ji oči zrle v transistor. Bila so polne straha, skoraj brezumne.

Ko se je Ivan ozrl proti njej, ga je nekaj zagrabilo za grlo, da je prestrašen vzkliknil:

«Anka, kaj ti je vendar!»,

«Pusti me!», je vzkliknila Anka in še vedno zrla v transistor, iz katerega je šele tedaj Ivan slisal glas napovedovalke, ki je klicala:

«... vsi zdravi krvodajalci naj se nujno zgledajo pri prvi transfuzijski postaji za odvzem krvi za ranjence... število ranjencev ni znano, zagotovo pa jih je dosti... železniška postaja je popolnoma porušena... potres je bil ob petih zjutraj, ko so bili skoraj vsi ljudje še v posteljah...».

«Potres!», je kriknilo iz Ivana, kakor da bi iz njega govorilo drugo, neznano bitje, bitje, ki ni vedelo za nobene druge misli kot za strašno nesrečo, ki se je skrivala za nenadno vestjo iz transistorskega.

Tujca sta strmelja in nista vedela, kaj je tako močno prizadelo Ivana in Anko. Mladi Renzo je bil pravkar začel:

«Naša družbena ureditev...», ko je tudi njemu zamrl glas ob pogledu na Ivana in Anko.

Ivan je gostoma pojasnil, da je bil nekje potres, Anka je dodala, da je bil potres v Skopju, v Makedoniji.

«Pravkar je napovedovalka povedala, da je dosti ranjencev in da kličejo na pomoč krvodajalcev, je dejala vsa prestrašena in zbegana.

Renzo se je dvignil iz mize in skočil k svojememu avtomobilu, krasnemu Alfa Romeu, ki je stal ob strani, in začel tam nekaj brskati. Po kratkem presledku je že bil nazaj in nosil v roki zavitek, skozi katerega so moleli neki kosi papirja in izkaznice. Pograbil je Ingrid za roko in ji dejal:

«Imam pri sebi izkaznico o krvni skupini. Pojdi z menoj. Oddaj bom kri za ranjence!».

«Tako, Renzo! Tudi jaz bi bom oddala. Le do mojega hotela stopiva, ker imam tam tudi jaz enako izkaznico, kakor jo moramo imeti pri nas vsi, ki vozimo motorna vozila», je dejala in pod pazduho odhitela z Renzom proti hotelu.

Ivan in Anka sta ostala sama in nista več poslušala vesti, čeprav je skozi transistorjev zvočnik še vedno prihajal glas napovedovalke, ki je sporočala podrobnosti o nesreči. Nato je Ivan prijel za roko Anko in sta s kričim transistorskega hitela po strmih in ozkih ulicah starega obalnega mesteca proti bolnici, proti transfuzijski postaji, ki je bila na vrhu griča. Glas transistorskega je odmeval od sten ozkih ulic, srca pa so jima bila tako močno, da tega glasu nista več slisala.

Hitela sta... Ko sta prišla na vrh griča, pred transfuzijsko postajo, je že bilo tam nekaj ljudi, pripravljanih, da bi oddali svojo kri, ker so že prej slisali po radiu obupen klic na pomoč. Stali so nemo in mirno s plavimi kartoni v rokah, nekateri pa so že držali košček vate na roki, kjer so jim odvzeli manjšo količino krvi zaradi analize, in so čakali na zdravniški pregled, da bi takoj nato stopili v transfuzijsko sobico, kjer so medicinske sestre odvezemale kri prostovoljcem.

Ivana in Anko je urednica že vzela na zapisnik, ko je pristopil k mizi mladi Dunajčan in položil predvse majhno izkaznico ter z znaki z rokami kazal, da hoče oddati svojo kri za ranjence v Skopju. Uradnica je takoj vpisala njegovo ime na nov karton, ko je za njim že stal stariški mož, suhljat in ves prašen od ometa, Očividno je delal

nekje na stavbi kot zidar in je tudi on prihitel. Ljudje so se naglo zbirali in je kaj kmalu postala čakalnica premajhna, da bi jih sprejela vse, kolikor se jih je nabralo. Vročina je bila neznošna, zato so sestre prinemale nekaj steklenic malinovca, da bi se ljudje odžejali.

Tedaj je pridrvel pred stavbo rdeč Alfa Romeo, ki ga je vozil Renzo. Ta je naglo skočil iz avtomobila in pohitel na drugo stran vozila, da bi odprl vrata Ingrid. Ali deklica je bila tedaj že na nogah in sama naglo zaprla vrata vozila ter z Renzom odhitela v čakalnico.

Ivan in Anka sta tedaj že sedela v čakalnici. Čakala sta na pregled pri zdravnici:

«Prehitela sta naju!», je zasoplo dejal Renzo in s komaj zaznamnim nasmehom pozdravil Ivana in Anko. «Prosim vas, Ivan, povejte uradnici, da bi tudi jaz rad oddal kri. Ne znam pa tega povedati v vašem jeziku!».

«Pa tudi jaz...», je skromno dodala Ingrid.

«Skupaj bova odšli na pregled in skupaj na odvzem krvi», je dejala tedaj Anka Nemki, potem ko jo je prišla za roko

(Nadaljevanje na 8. strani)

NI BILO SILE, KI BI GA OMAJALA

«Vem, zakaj sem se boril in tega nikdar ne bom obžaloval!»

Mladinec Branko Brelih je prestal internacijo in silne napore partizanske borbe, dokler ga ni uničil izdajalski sošolec

Marsikaj je bilo že napisano o aktivnosti slovenske mladine v narodnoosvobodilnem boju. Zlasti srednješolska mladina v Ljubljani je napolnila svoje življenje z vsebino narodnoosvobodilnega gibanja. Izkazala se je v odporu proti fašizaciji naših šol in posebno v letih 1941 in 1942 nastopala v množičnih demonstracijah proti okupatorju. Razen v množičnih

nastopih, proti tujcem pa je srednješolska mladina sodelovala tudi v mobilizaciji mladincev za slovensko partizansko vojsko in tudi sama iz sebe dala nešteto prostovoljcev za oboroženi boj proti okupatorju.

Eden najboljših delavnih aktivistov slovenskih srednješolcev je bil tudi Branko Brelih, ki ob prihodu okupatorjev ni izpolnil še niti 16 let. Izšel je iz družine, kjer so vsi njeni člani od bratov in sestre do očetov in mater bili vključeni v delo za cilje Osvobodilne fronte. Od staršev, ki so bili po rodu Primorci, je že prej mnogo slisal

o fašistih, zato tudi potem, ko so črne srajce zasledile Ljubljano, ni mogel ostati miren. Mržnja in prezir do fašistov in tujcev je prešla tudi nanj, kakor na brate in sestre. Poleg tega je tudi v šoli našel dovolj sovratnikov, ki prav tako niso marali tujcev in fašistov. Kot Sokol in zaveden nacionalist je bil na našel somišljenike tudi v svoji sokolski organizaciji.

Prva doba Brankove aktivnosti se je razvila jesen 1941, ko se je v narodnoosvobodilnem delu začela razvijati tudi mladinska linija Osvobodilne fronte, to je zameetek kasnejše osvobodilne fronte. Za Bežigradom, kjer so Brelihovi stanovali v Ljubičevi ulici, je Branko bil med njenimi prvimi člani. Pridobival je tovaršice za novo gibanje, raznašal Slovenski vojni muzej, tiskal letake, zbiral orožje, municijo in razstrelivo, kar je vse skrivljal kar doma, ne da bi domači za to sploh vedeli. Doma je uredil tudi tiskanje parol in poskrbel za njihovo raznašanje. Zaradi svojih agilitet je postal član kvartnega odbora v katerem je bil vojaški referent ter član varnostne in diverzantske skupine.

Ko so se oktobra 1941 odprla šolska vrata, je Branko takoj bil član dijaškega odbora OF in organiziral zanesljivo sošolsko in ilegalno organizacijo. Sočasno pa je deloval na terenu še naprej in se udeleževal sabotažnih akcij, n. pr. miniranja kabelskega vozlišča ob artilerijski vojašnici, pri razstrelitvi antenskega stolpa radijske postaje itd.

Konec pomladi 1942 je za Branka zaradi velike aktivnosti postal v Ljubljani prevroče. Skupno z bratom je odšel v partizane. Toda imel je smelo. Že v bližini Ljubljane so ga zajeli Italijani in odpeljali v internacijo v Monigo, od tam

Karlo Hrovatin

Beg v partizane

pa v Gonars, kjer je ostal do kapitulacije Italije, ko je po begu iz taborišča in po celonočnem pohodu prišel k partizanom na Primorsko.

S prihodom v partizane se je za Branka začela nova doba. Priključil se je Prešernovi brigadi in se nato kot njen borcev udeležil mnogih bojev z Nemci in domobranci. Zaradi svoje drznosti in vztrajnosti je kmalu postal mitraljezelec in se kot tak tudi izkazal. Odlikoval se je zlasti v bojih bataljona Prešernove brigade na Pokljuki v decembru 1943, ko so njegovo četo v visokem snegu obklopi množične italijanske Nemci. Boj je trajal okoli pet ur. Ker partizanom Nemci niso mogli do živcev, so jih napadli z zažigalnimi bombami, tako da je bil Branko precej ožgan in razjedan od plina. Kljub vsemu je ob svojem mitraljezu na izpostavljenem mestu vztrajal in sejal smrt med Nemce. Proti večeru so se partizani prebili skozi sovražnike. Branko je kril njih proboj, dokler niso bili vsi na varnem. Šele potem je sam jutiral skozi sovražni ogenj. Toda v visokem snegu je omagal, se preden je dosegel svoje tovaršice. V visokem snegu se je ob nastajajočem mraku zgrudil v sneg in se onemogel zaradi izčrpanosti. Pri preboju je bil namreč sam trikrat ranjen, najhuje v bok in roko zaradi nemških dumduk. Drugi dan so ga našli Nemci, toda, ker je telo že otrdlo, so mislili, da je mrtev, pa so ga pustili in odšli. Tretji dan so ga nepričakovano našli partizani. Pri pregledovanju so v njem še odkrili znake življenja, zato so ga prenesli v partizansko bolnico na Koprivniku. Precej časa je nihal med življenjem in smrtjo, naposled pa je premagal krize, in po petih mesecih zapustil bolnico.

Odhod iz bolnice je za Branka pomenil zopet začetek novega življenja. Toda posledice so bile hude. Z desnice ni mogel prosto gibati, zaradi rane v boku je bil še šepal. Za borbeno enoto ni bil več sposoben. Postavili so ga za politikomisarja čete na komandi mesta Cerkljevo in komandanta de-

lovnega bataljona. Na novi dolžnosti se je kmalu življal v svoje zato, ki ga je opravljal vestno, zato se je pri prebivalstvu kmalu priljubil.

Pri izvrševanju novih dolžnosti je Branka kmalu zopet doletela nesreča. Na Sentiški gori so ga konec julija 1944 iznenadili Nemci. Posrečilo se mu je sicer, da se je prebil skozi njihov obroč. Toda preden je na umiku preko polja dosegel gozd, so ga Nemci pri streljanju dvakrat zadeli v koleno in zajeli živlega, ga ukleinili in odpeljali v Tolmino v domobransko bolnico.

V Tolmino ga je prepoznal neki njegov sošolec. Pozdravil ga je z narejenim veseljem, ker je mislil, da bo tako kaj izvedel o partizanih. Toda Judež se je zmotil. Ker ni dosegel svojega namena, je Branka izdal Nemcem, češ da je eden najnevarnejših partizanov na Primorskem. Brankova usoda je bila s tem zapечатena. Mučili so ga in pretepali, da bi mogli izsiliti iz njega kako priznanje, toda vse nasilje je bilo zaman. Nazadnje je poskusil tudi nemški komandant s tem, da mu je celo obljubil, da ga bo pomilostil, če prizna, da ni prišel v partizane prostovoljno, temveč da je bil zapeljan. Branko je odklonil izgovor in izjavil: «Vem, zakaj sem se boril in tega nikdar ne bom obžaloval!».

Naslednji dan so Branka odpeljali v bližino Poljubina. V spremstvu je bil tudi isti sošolec, ki ga je v Tolmino tako hlinavsko pozdravil, nato zverinsko mučil, naposled pa prosil Nemce, da mu izkažejo to čast, da ga bo sam ustrelil. Ta je stopil k Branku, potegnil pištolo in ga ustrelil v prsi. Branko je o-mahnil in s pogledom še enkrat objel bistro Sočo in tolminske hribe. Naslednji strel v srce je pretrgal njegovo mlado življenje.

Tako je živel, delal in umrl mladinec Branko Brelih, ki je bil pokriven aktivist, hraber borec in vreden izvrševalec partizanskih dolžnosti, vreden, da tudi današnji mladinci gledajo v njem človeka, ki si ga lahko vzamejo za vzor.

France Mihelič

Relejna postaja (linorez 1944)

pa v Gonars, kjer je ostal do kapitulacije Italije, ko je po begu iz taborišča in po celonočnem pohodu prišel k partizanom na Primorsko.

S prihodom v partizane se je za Branka začela nova doba. Priključil se je Prešernovi brigadi in se nato kot njen borcev udeležil mnogih bojev z Nemci in domobranci. Zaradi svoje drznosti in vztrajnosti je kmalu postal mitraljezelec in se kot tak tudi izkazal. Odlikoval se je zlasti v bojih bataljona Prešernove brigade na Pokljuki v decembru 1943, ko so njegovo četo v visokem snegu obklopi množične italijanske Nemci. Boj je trajal okoli pet ur. Ker partizanom Nemci niso mogli do živcev, so jih napadli z zažigalnimi bombami, tako da je bil Branko precej ožgan in razjedan od plina. Kljub vsemu je ob svojem mitraljezu na izpostavljenem mestu vztrajal in sejal smrt med Nemce. Proti večeru so se partizani prebili skozi sovražnike. Branko je kril njih proboj, dokler niso bili vsi na varnem. Šele potem je sam jutiral skozi sovražni ogenj. Toda v visokem snegu je omagal, se preden je dosegel svoje tovaršice. V visokem snegu se je ob nastajajočem mraku zgrudil v sneg in se onemogel zaradi izčrpanosti. Pri preboju je bil namreč sam trikrat ranjen, najhuje v bok in roko zaradi nemških dumduk. Drugi dan so ga našli Nemci, toda, ker je telo že otrdlo, so mislili, da je mrtev, pa so ga pustili in odšli. Tretji dan so ga nepričakovano našli partizani. Pri pregledovanju so v njem še odkrili znake življenja, zato so ga prenesli v partizansko bolnico na Koprivniku. Precej časa je nihal med življenjem in smrtjo, naposled pa je premagal krize, in po petih mesecih zapustil bolnico.

Odhod iz bolnice je za Branka pomenil zopet začetek novega življenja. Toda posledice so bile hude. Z desnice ni mogel prosto gibati, zaradi rane v boku je bil še šepal. Za borbeno enoto ni bil več sposoben. Postavili so ga za politikomisarja čete na komandi mesta Cerkljevo in komandanta de-

lovnega bataljona. Na novi dolžnosti se je kmalu življal v svoje zato, ki ga je opravljal vestno, zato se je pri prebivalstvu kmalu priljubil.

Pri izvrševanju novih dolžnosti je Branka kmalu zopet doletela nesreča. Na Sentiški gori so ga konec julija 1944 iznenadili Nemci. Posrečilo se mu je sicer, da se je prebil skozi njihov obroč. Toda preden je na umiku preko polja dosegel gozd, so ga Nemci pri streljanju dvakrat zadeli v koleno in zajeli živlega, ga ukleinili in odpeljali v Tolmino v domobransko bolnico.

V Tolmino ga je prepoznal neki njegov sošolec. Pozdravil ga je z narejenim veseljem, ker je mislil, da bo tako kaj izvedel o partizanih. Toda Judež se je zmotil. Ker ni dosegel svojega namena, je Branka izdal Nemcem, češ da je eden najnevarnejših partizanov na Primorskem. Brankova usoda je bila s tem zapечатena. Mučili so ga in pretepali, da bi mogli izsiliti iz njega kako priznanje, toda vse nasilje je bilo zaman. Nazadnje je poskusil tudi nemški komandant s tem, da mu je celo obljubil, da ga bo pomilostil, če prizna, da ni prišel v partizane prostovoljno, temveč da je bil zapeljan. Branko je odklonil izgovor in izjavil: «Vem, zakaj sem se boril in tega nikdar ne bom obžaloval!».

Naslednji dan so Branka odpeljali v bližino Poljubina. V spremstvu je bil tudi isti sošolec, ki ga je v Tolmino tako hlinavsko pozdravil, nato zverinsko mučil, naposled pa prosil Nemce, da mu izkažejo to čast, da ga bo sam ustrelil. Ta je stopil k Branku, potegnil pištolo in ga ustrelil v prsi. Branko je o-mahnil in s pogledom še enkrat objel bistro Sočo in tolminske hribe. Naslednji strel v srce je pretrgal njegovo mlado življenje.

Tako je živel, delal in umrl mladinec Branko Brelih, ki je bil pokriven aktivist, hraber borec in vreden izvrševalec partizanskih dolžnosti, vreden, da tudi današnji mladinci gledajo v njem človeka, ki si ga lahko vzamejo za vzor.

France Mihelič

Relejna postaja (linorez 1944)

pa v Gonars, kjer je ostal do kapitulacije Italije, ko je po begu iz taborišča in po celonočnem pohodu prišel k partizanom na Primorsko.

S prihodom v partizane se je za Branka začela nova doba. Priključil se je Prešernovi brigadi in se nato kot njen borcev udeležil mnogih bojev z Nemci in domobranci. Zaradi svoje drznosti in vztrajnosti je kmalu postal mitraljezelec in se kot tak tudi izkazal. Odlikoval se je zlasti v bojih bataljona Prešernove brigade na Pokljuki v decembru 1943, ko so njegovo četo v visokem snegu obklopi množične italijanske Nemci. Boj je trajal okoli pet ur. Ker partizanom Nemci niso mogli do živcev, so jih napadli z zažigalnimi bombami, tako da je bil Branko precej ožgan in razjedan od plina. Kljub vsemu je ob svojem mitraljezu na izpostavljenem mestu vztrajal in sejal smrt med Nemce. Proti večeru so se partizani prebili skozi sovražnike. Branko je kril njih proboj, dokler niso bili vsi na varnem. Šele potem je sam jutiral skozi sovražni ogenj. Toda v visokem snegu je omagal, se preden je dosegel svoje tovaršice. V visokem snegu se je ob nastajajočem mraku zgrudil v sneg in se onemogel zaradi izčrpanosti. Pri preboju je bil namreč sam trikrat ranjen, najhuje v bok in roko zaradi nemških dumduk. Drugi dan so ga našli Nemci, toda, ker je telo že otrdlo, so mislili, da je mrtev, pa so ga pustili in odšli. Tretji dan so ga nepričakovano našli partizani. Pri pregledovanju so v njem še odkrili znake življenja, zato so ga prenesli v partizansko bolnico na Koprivniku. Precej časa je nihal med življenjem in smrtjo, naposled pa je premagal krize, in po petih mesecih zapustil bolnico.

Odhod iz bolnice je za Branka pomenil zopet začetek novega življenja. Toda posledice so bile hude. Z desnice ni mogel prosto gibati, zaradi rane v boku je bil še šepal. Za borbeno enoto ni bil več sposoben. Postavili so ga za politikomisarja čete na komandi mesta Cerkljevo in komandanta de-

lovnega bataljona. Na novi dolžnosti se je kmalu življal v svoje zato, ki ga je opravljal vestno, zato se je pri prebivalstvu kmalu priljubil.

Pri izvrševanju novih dolžnosti je Branka kmalu zopet doletela nesreča. Na Sentiški gori so ga konec julija 1944 iznenadili Nemci. Posrečilo se mu je sicer, da se je prebil skozi njihov obroč. Toda preden je na umiku preko polja dosegel gozd, so ga Nemci pri streljanju dvakrat zadeli v koleno in zajeli živlega, ga ukleinili in odpeljali v Tolmino v domobransko bolnico.

V Tolmino ga je prepoznal neki njegov sošolec. Pozdravil ga je z narejenim veseljem, ker je mislil, da bo tako kaj izvedel o partizanih. Toda Judež se je zmotil. Ker ni dosegel svojega namena, je Branka izdal Nemcem, češ da je eden najnevarnejših partizanov na Primorskem. Brankova usoda je bila s tem zapечатena. Mučili so ga in pretepali, da bi mogli izsiliti iz njega kako priznanje, toda vse nasilje je bilo zaman. Nazadnje je poskusil tudi nemški komandant s tem, da mu je celo obljubil, da ga bo pomilostil, če prizna, da ni prišel v partizane prostovoljno, temveč da je bil zapeljan. Branko je odklonil izgovor in izjavil: «Vem, zakaj sem se boril in tega nik

VTISI IZ PORUŠENEGA SKOPJA

«Sine, povej svoji mami da jo pozdravlja tetka Kata»

Ganljiva pripoved ženice v zasilni kolibi - Pogum begunko iz Egejske Makedonije, ki ji je potres uničil hišo

(Od našega posebnega dopisnika) SKOPJE, avgusta. — «Sine, dodaj opanke, da me slikaš, me je poklicala stara žena, ko sem si ogledoval porušeno naselje «Prolece». Stala je pred malo kolibo, pokrito z odejo, privezano na stirihi kolih. Za stene je imela koliba nekaj skupaj povezanega dračja in visokega plevla. Od stotin tiščev zasilnih kolib, barak in šotorov, ki danes služijo za

Slikal sem jo in ji dejal: «U-pam, mamca, da je slika uspešna. Nekaj časa je molčala; nato se mi je približala in me vprašala: «Sine, imaš mamo?» «Imam,» sem ji odgovoril. «Ko pojdeš domov, ji ponesi pozdrave od tetke Kate,» mi je dejala. Nato so ji solze zalile suha lica.

Zdaj je pogledala mene, zdaj mojega kolega. Ni vedela, s kom bi nadaljevala razgovor.

bodilni borbi, v partizanih. Nemci so ju ubili. Odšla sta v borbo zelo mlada in se ni sta več vrnila. Kakšna žalost, kakšna nesreča! Ostala sem sama s svojim starim možem.

Samo poslušala sva jo. Nisva imela niti moči, da bi si nje ne besede beležila. Poslušala sva jo in molčala. Počasi je govorila, zato sva se dobro spominjala njenih besed, saj jih ne bova še dolgo pozabila.

Preden sva se od nje poslovila, naju je vprašala, od kod sva doma. Ne vem, ali je razumela najin odgovor. Zajokala je in se nama približala.

Prijela naju je za roko in nama želila srečno pot. Ko sva bila že skoraj pri drugi baraki brezdomcev, je zaklicala za nama: «Sine, povej mami, da jo pozdravlja tetka Kata!»

Takoj naprej sva s kolegom iz Celja naletela na družino egejskih Makedoncev. V mali baraki, ki jo je sin mojstrsko spravil skupaj, je mati kuhala čorbo. V pogovoru sva zvedela, da so prišli v Jugoslavijo kot begunci leta 1946. Mož je bil partizan, žena pa je pod preganjanjem in terorjem zbežala z dvema malima dečkoma čez mejo v Jugoslavijo. Poenepet je prišel čez mejo tudi mož in so jih nastanili v Skopju.

Mati je zelo ljubezno pristopila k nama in odgovarjala na najina vprašanja, ki sva jih v leih dneh že na stotine in stotine krat ponovila v razgovoru z brezdomci. Pokazala nama je hišico, v kateri so stanovali pred potresom. Lepa hišica, trdno je morala biti zgrajena, da je ni potres zrušil do tal, kot vse ostale v njeni bližini in daljni okolici. Zidovi so sicer precej popokani. Toda statičarji, ki so hišo še pregledali, niso še obupali nad njeno usodo in so jo označili z rumeno barvo. To pomeni, da se bodo ponovno vrnili in napravili bolj podoben statični pregled. Žena in sin, ki je stal poleg nje, sta polna upanja, da se bo hiša le dala popraviti. Čeprav bi sedaj lahko v njej za silo stanovali, je mestna oblast odredila, da ne sme nihče stanovali v zidanih hišah do novega ukaza, dokler se ne pregledajo vse stavbe in dokler se ne bodo potresni sunki popolnoma pomirili. Se vedno preti nevarnost, da se tudi nekatere hiše, ki so bile na srečo manj poškodovane, s sunkom od 5 ali 6 stopinj delno porušijo, ali pa da pače strop ljudem na glavo.

S ponosom mi je žena pripovedovala, da je njen starejši sin izemljen in da je sedaj na Hrvaškem. Tudi na mlajšega sina je bila ponosna. Povedala je, da dela v neki tovarni, njen mož pa da je šofer.

Ves čas razgovora je bila nasmejana. Niti ni tožila za tem, kar jim je potres uničil. Gledala je poškodovano hišico in s prepričanjem ponavljala, da bo gorje kmalu minilo, da bodo njeno hišico gotovo že pred zimo popravili.

Mnogo je pretrpela egejska Makedonka, dolgo so jo preganjali z družino, leta in leta je živel po taboriščih, toda usoda ji je ohranila moža in oba sinova. Zato je tudi tako pol-

na življenja in nad za bodočnost.

Tetka Kata pa že dolgo več nima svojih dveh sinkov. Tetka Kata je stara in ima starega moža.

Dve ženi, dve družini, dve usodi; danes samo dva drobca v tej veliki tragediji Skopja. Kamor se človek obrne, tam ruševine, samo taboriške sto tisoč brezdomcev. Bolnišnice in ambulate, pisarne in trgovine, vse v zasilnih barakah ali v šotorih.

Tudi naselje «Prolece», kjer sva srečala tetko Kato in egejsko Makedonko, je popolnoma uničeno. «Prolece» je bilo prvi novi del Skopja, ki so ga zgradili po vojni. Zato tudi ime «Prolece», pomlad nove makedonske prestolnice. Učinki potresa v tem predelu Skopja so bili povsem svojevrstni. Male, stare hiše v ližini, so kot povsod drugje popolnoma porušene. Zunanji zidovi štirinastropnih hiš rasela pa so vsi zidovi. Stehe pa so silni potresni sunki metali kar v zrak. Nekaj jih je vrglo do deset metrov daleč od stavbe. Notranji oporni in pregradni zidovi pa so vsi porušeni ali nepopravljivo poškodovani. Vse bo treba zgraditi na novo, kot bo treba zgraditi na novo skoraj vse mesto. SLAVKO STOKA

IZ AVTOMOBILSKEGA SVETA

Vozač ne sme paziti le na vozilo misliti mora tudi na svojo kondicijo

Pri tem je zelo važna dieta - Preden gre na dolgo potovanje, naj se dobro «zalozijo» z lahko prebavno hrano

Končno so počitnice tu. Jutri nam ni treba več v uradi delavnico. Sedli bomo za volan in se odpeljali proč na morje, v hribe ali kamorkoli; kakor smo pač določili prebiti počitnice. Seveda smo dali avtomobil, očistili smo ga, zamenjali olje; nalili v rezervoar gorivo, bili smo tako previdni, da smo celo dodali destilirane vode v akumulator ter si nabavili celo vrsto nadomestnih delov, da bomo kos vsaki, še tako nepričakovani odpovedi vozila.

Rano zjutraj smo že na nogah, saj imamo v nočutih dolg pot. Hitro spijemo kavico in brž se stlačimo v avto, godrnjaje zaradi počasnosti o stalnih soudeležencev izleta, ki vedno pozabljajo enakega važnega. Končno se le odpeljemo nekoliko zaspani morda, vendar veseli.

Tako bi lahko pričeli kroniko vsaj 90% vseh počitniških izletov in le redkokdaj bi opazili veliko neskladnost v takem ravnanju. Mislimo namreč na nesorazmernost našega prizadevanja, da bi bilo pri vožnju vse v redu, in zanemarjanje tega, kako bo z nami: vozniki.

Malo je ljudi, ki pomislijo, preden se usujejo za volan, na veliko odgovornost, ki si jo nalagajo na rame. Morda res

ni treba na to stalno misliti, dovolj je da se to vedno občuti; vendar ni danes naš namen, govoriti o tem. Hočemo le poudariti važnost, da mora voznik skrbeti ravno tako kakor za pripravo avtomobila tudi za drugi stroj: človeški.

Preden gremo na pot, ne bomo vili samo liter bendina, to nas ne bi pripeljalo daleč. Zato ne smemo zahtevati, da bomo samo s škodolico kave zmogli večurne varne vožnje.

Nel Preden odpotujemo moramo zaužiti dovolj hrane. Seveda se ne bomo lotili golaža, vendar malica naj vsebuje zraven kave vsaj nekaj kruha, masla, marmelade, pršuta, itd. Kot vidimo, se moramo držati splošnih nasvetov moderne dietetike. Organizem bo moral prenesti precej napora, zato se moramo založiti z energijami. Nikoli ne smemo zanemarjati te prve malice, češ, bomo že nekaj pojedli po poti. Obloženi kruhki, ki jih bomo stope in v naglici zaužili v gostilni ob poti in katerim bomo navadno dodali še kak kozarec ledeno mrzlega piva, bodo poslabšali naše reakcijske sposobnosti.

Ko vozimo na daljših progah, moramo vedno paziti, da smo čim bolj budni. Če smo lačni, se nas loteva glavobol ali spanec ter izgubimo koncentracijo, kar zmanjša varnost vožnje. Če nekaj zaužijemo v naglici, ne bomo dobro prebavljali ter bo dolga prebava zahtevala velik dotok krvi in v tem času bomo zmanjšali čujnost.

Iz tega je razvidno, da moramo paziti na svojo prehrano tudi ko vozimo. Kako pa naj se hranimo? Zdravniki kaj radi govorijo o kalorijah. Kalorije so jim merilo vsega in za avtomobilista predlagajo kot optimum dnevno 3.000-3.400 kalorij.

Mi se bomo lotili vprašanja na drug način. Kaj zahteva varna vožnja? Predvsem to, da je avtomobilist vedno buden in pripravljen, da pravilno odloča v določenih trenutkih. Kako se mora hraniti, da zmora to. Kaj naj poje zjutraj, smo že povedali. Videli smo, da mora zaužiti dovolj hrane a pri tem ne sme preobremeniti svojega želodca. Tega pravila se bomo držali tudi pri ostalih obedah.

Pri kosilu se ne sme narditi in nato pojediti cela gora hrane, kajti s preveliko količino hrane se ne premaga utrujenost. Po navadi se vse to še zalije z obilno porcijo vina. Napaka je tu dvojna: prvič, ker utrujenost je le psihične narave in znatno bolj zažene ura potiska, nego cel pečen piščanec; drugič, ker ob težem nalogu želodca in črevesja.

Ko jemo, moramo vse dobro žvečiti; želodec nam bo za to hvaležen. Kaj pa naj jemo? Opustiti moramo svinjsko meso, divjačino in vse mastne jedi. Najbolje je, če se zadovoljimo z juho, nemastnim mesom, zelenjavo in sadjem. Smemo dodati še kakšno ribo,

vtendar raje kuhano nego cvrto, ker cvrte ribe vsebujejo akreolin, ki naloži jetrom naporno nalogo.

Tudi pijanca zavzema važno mesto v naši prehrani. Seveda se bomo zadržali pred le denomrznimi pijanci, alkohola je bolje, da se sploh ne dotaknemo, sodavice sprožijo v želodcih plin, ki jih napenja in otežkoča prebavo.

Najboljši so razni sadni sokovi, ki poleg vsega vsebujejo vitamin C in mineralne soli. Priporočamo tudi mlečni čaj in razredčeno kavo, ki gasita žejo in obenem onemogočata dremavico.

P.

Čleki bratec, ki se sicer ni podpisal, nam je poslal izrezek članka objavljenega dne 28-7-1963 z opazko, da je bilo naše pisanje o predstavljanju z vmesnim plinom zmotno, ker ne vemo za izhodišče njegovega negativnega mnenja, napram našim besedam in ker smo na drugi strani prepričani o pravilnosti našega pisanja, ga prosimo, da nam razloži svoja nasprotujoča mnenja, da bomo lahko popravili njegovo zmotno.

Zelo pogost prizor poleti na Ponterošu

Mrve in drobiž

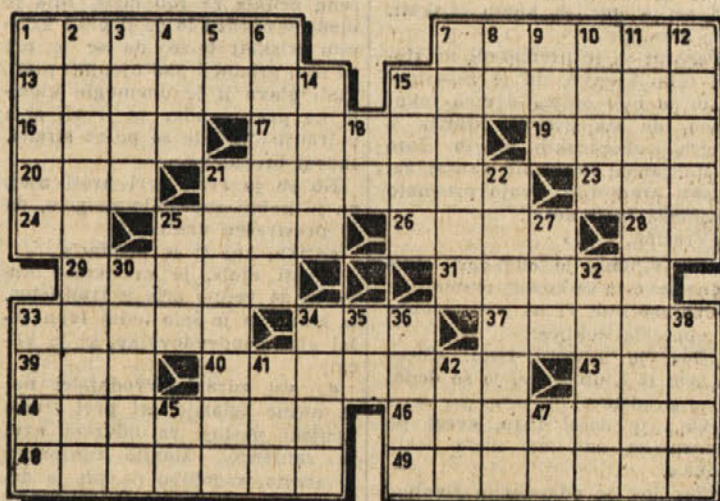
★ UCITELJICA Margaret Hunter je zelo trmasta. Pri 65 letih si je vtepla v glavo, da hoče voziti avto. Za to pa je treba opraviti izpit. Že trikrat je pri izpitu padla. A si ne da dopovedati, da ni za to. Vsa Anglija se smeje njenim «šoferskim» dogodivščinam. Niti izpraševalec se ni letal peljati z njo. Trečjič je padla «samom» zato, ker je vozila v prepovedano smer po ulici, v kateri je dovoljena vožnja samo v eno smer. Pa tudi zato, ker je nekeje druge celih deset minut stala za nekim avtom, ki je bil parkiran ob pločniku, misleč, da je pred semaforom. In kljub vsemu se je prijavila še v četrto.

★ IZRAELSKA Erela Šibovski je dokazala, da skoro ni naloge, ki ji žena ne bi bila kos. Prejela je nagrado pariškega konservatorija za uspešno igranje na — trobento. Do sedaj je namreč ves svet mislil, da je trobenta samo «moški» instrument. Zanj vsi potrebujejo močno pljuča. A ta 19-letna trobentačica meni o tem drugače. «Kaj se čudite, če piham na trobento! Prav nič ni to težko. Nerodno je pri tem samo to, da se moram odreči rdečilu.» Moški pa so mislili, da je zaradi pljuč...

★ OTROCI se rodijo doma in tudi drugod. Včasih rodi mati na potovanju. To se je primerilo v avtobusu blizu Pirota. Gvozdenka Golubović je nedavno rodila v tem avtobusu krepkega fantka. Vsi sopotniki so ji pri porodu pomagali. Ker je tak dogodek resnično redkost, so bili vsi uslužbenci prevozniškega podjetja botrovally svojemu najmlajšemu potniku. Fantku so dali v dar brezplačno vozno karto. Z njo se bo lahko po mili volji vozil na vseh avtobusih tega podjetja do svojega 15. leta.

★ D. R. WARD, ena glavnih oseb v aferi Profumo, ni bil samo zvodnik mladih deklet in modni zdravnik, temveč se je ukvarjal tudi z umetnostjo. Londončane je nedavno presenetil z razstavo portretov, izvedene oseb visoke britanske družbe 145 slik je razstavljenih. Vse so napredaj, a so precej «slabe». Portret Johna Diefenbakerja, bivšega bandskega min. predsednika, je n. pr. vrgel 262 funtov šterlingov. A ta še ni najdražji. Portret slikarjev prijateljce, Marilyn Davis, je cenjen na 420 funtov.

KRIŽANKA

VODORAVNO: 1. protesten izostanek delavcev od dela, 7. tržaški škof, ki je pomagal Trubarju, 13. politična delavka na terenu, 15. zdravnik za pohabljen ali izkvarjene ude, 18. orientalska pijava iz rize, 17. devek v delu, 19. znan slovenski okulist in strokovni pisatelj (Leopold), 20. reka, ki teče skozi nemško mesto Emden, 21. prijateljsko ogovarjanje, 23. romunska denarna enota, 24. kratka za ljudski odbora, 25. kolonialno blago, 26. velika poljska reka, 28. kazalni zaimek, 29. nemška denarna enota, 31. vrtna cvetlica, 33. mlada francoska filmska igralka (Pascalle), 34. posebni znak mesta, stanu ipd., 37. glavno mesto ZAR, 39. hoditi, 40. največja reka v Burmi, 43. sikajski glas, 44. velik močvirski ptič, 46. večdelna koncertna skladba, 48. največji polotok na Zemlji, 49. redaktor.

NAVPIČNO: 1. francoska pisateljica, predhodnica romantike v Franciji (1766-1817), 2. toplotmer, 3. vrsta preproge, 4. stoletje, 5. avtomobilska oznaka Krazine, 7. po latinskih razpelnje trte, 6. čisto premoženje, 8. gora

v Sviči, 9. največja ptica, 10. znamenit nemški luksuznih avtomobilov, 11. posredovatelj pri nakupu ali pridaji, 12. del posteljnine, 14. sinjska viteška igra, 15. odprtina v steni, 18. začetniči največjega slovenskega epskega pesnika («Mejnika»), 21. ppgudarni vojskovodje, 22. ime ameriškega pisatelja Caldwell, 25. tekočina v ožljju, 27. oče, 30. najslavnejši hunski kralj, 32. mesteca v Boki Kotorski, 33. del sode, 34. država v zahodni Afriki, 35. različna soglasnika, 36. največja luka v Kaspijskem morju, 38. častiljivi starec, 41. paradiž, 42. poklon darilo, 45. okrajšava za abidema (prav tam), 47. kratka za stelovalno društvo.

REŠITEV PREJSNJE KRIŽANKE

VODORAVNO: 1. otrobi, 7. vojska, 13. kresale, 15. anantom, 16. napor, 17. vol, 19. kepa, 20. cker, 21. Rab, 22. Manet, 23. in, 24. notes, 26. crna, 27. lot, 29. pilot, 30. gh, 31. Ersto, 32. Jim, 33. Kraš, 35. riba, 36. ras, 37. Praga, 38. osore, 40. karamel, 42. struna, 43. sipina.

KAVBOJ

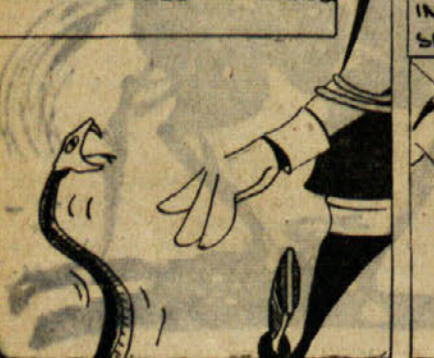
RIŠE PIŠE

FRANC SIRCI

NENADOMA JE TOBI OPAZIL NOVO NEVARNOST. BILA JE KAČA KLOPOTARČA, KI SE JE PLAZILA PROTI NJEMU...

TOBI JE VOBUPI PRIČEL VLEZI VEZI IN PRESENEČEN OPAZIL, DA Z DESNO ROKO LAHKO DOSEŽE ČAMOKRES.

HEJ! PAZI NA KAČO! OJOJ, PRAV PROTI MENI SE PLAZI!

KLOPOTARČA SE JE NEVARNO PRIBLIŽALA IN TOBI JE V ZADNEM HIPU IZVLEKEL OROŽJE IN ŠKABNO POMERIL KAČI V GLAVO. ZDAJ STA JO OPAZILA TUDI INDIJANCA IN STA NEMO OPRAVOVALA KAJ SE BO ZGODILO. TOBI JE SPROŠIL...

KLOPOTARČA 'HE, HE, HE' NA TAKE ZVUJACE PA MI NE NAVEDEMO, HA, HA!

...IN PRESENEČENJE JE BIL POPOLONO...

Vreme včeraj: najvišja temperatura 27, najnižja 19,5, ob 19. uri 19,5; trdnost tlaka 1013,6; stanovitno, veter 2 km zahodnik, nebo jasno, morje skoraj mirno, temperatura morja 26,2 stopinje.

PRISRČNA SVEČANOST NA SEDEŽU DELAVSKE ZBORNICE CGIL

Tanjika CGIL iz Modene iz Trsta izročila jug. sindikatoma

Tako so delavci iz Trsta in Modene izrazili čustva bratstva in solidarnosti prizadetim prebivalcem Skopja - Jutri odpotuje v Skopje tovornik z nabranim blagom

Prizor s sestanka na sedežu Nove delavske zbornice CGIL

Tovornjak z darovi za Skopje bo odpeljal iz Trsta v ponedeljek popoldne in ne v torek jutri, kot smo prvotno poročali. To vest je včeraj sporočil jugoslovanski generalni konzulat osrednjemu zbirnemu centru v Ul. Geppa. Tovornjak bo odpeljal najprej v Beograd in od tam naravnost v Skopje. Veliki tovornjak bo prepeljal velike količine oblačil, perila, posteljnine in drugega blaga, ki je bilo zbrano na osrednjem in ostalih zbirališčih v Trstu in v Gorici za ponesrečene Makedonce.

Osrednji zbirni center v Ul. Geppa 9. bo v ponedeljek zaposlal za nakladanjem in drugimi operacijami, potrebnimi za prevoz blaga in zato ne bo sprejemal nobenih daril v blagu in bo sprejemal samo pomoč v denarju.

Včeraj je bila na sedežu Nove delavske zbornice v Ul. Pondera 8. prirska svečanost, ko so se predstavniki sindikalnih in drugih organizacij srečali s sindikalnimi predstavniki iz Slovenije in jim izročili darove za žrtve v

Nadaljuje se zbiranje denarnih prispevkov: Na osrednjem zbirnem centru v Ul. Geppa 9. od 8. do 14. in od 16. do 19. ure.

V Tržaški knjigarni v Ul. sv. Franciska med poslovilnimi urami. Na uredništvo »Primorskega dnevnika«, Ul. Montecchi št. 6, nepretrgoma.

Skopju. Na svečanosti so bili med drugimi prisotni: tajnik CGIL iz Modene Adolfo Bostoni, član tajništva Nino Ghimassi, predsednik ANPI Adolfo Belli, član predsedstva sindikata Slovenije in član štaba za pomoč Skopju Ivo Tavcar, podpredsednik okrajnega sindikalnega sveta Koper Marija Vogric, tajnik okrajnega sindikalnega sveta Koper Emil Cernič, tajnik okrajnega sindikalnega sveta Joža Colja, tajnik tržaške Nove delavske zbornice CGIL Arturo Calabrita in Albino Gerli, ter drugi tukajšnji sindikalni funkcionarji. Prisoten je bil tudi namestnik jugoslovanskega generalnega konzulata v Trstu Bakir Karić.

Tajnik CGIL iz Modene je izročil jugoslovanskim sindikalnim predstavnikom ček za pol milijona lir, ki so jih od sedaj zbirale sindikalne in druge organizacije v Modeni. Istosčasno je tudi obvestil, da so obiskne in pokrajinske komisije za nakazila pomoč v višini 2 milijonov lir in da se nabirala akcija nadaljuje ter da so zbrali večje količine oblačil in drugega blaga. Istosčasno je tudi sporočil, da je tamkajšnja zveza združila sklenila, zgraditi v Skopju prodajalno in na ta način znatno pomagati pri izgradnji mesta. Vse te pobude so izraz iskrene priprave in želje, da bi pomagali hudo prizadetim prebivalcem Skopja, saj jih je njihovega preveliko.

Nato je tajnik tržaške Nove delavske zbornice Arturo Calabrita prav tako izročil ček za isti znesek in povedal, da so se delavci takoj odzvali pozivu CGIL in v veliki večini podjetij pričeli z akcijo nabiranja. Poudaril je, da je prvi delavec CRANE-ORION, ki je toliko časa vodil izredno ostro sindikalno borbo in ki so prispevali 92.000 lir in nadaljeval, da se akcija nadaljuje v najrazličnejših oblikah. Tajnik Calabrita je obiskane tudi povabil, da se številnih delavci, ki so takoj po vesti o nesreči odšli na tržaško krvno banko in oddali svojo kri za ponesrečene. To ne predstavlja neke novosti, saj so tržaški slovenski in italijanski delavci samo poudarili svoje bratstvo z jugoslovanskimi delavci, ki je bilo ustvarjeno, ko so skupno preživeli kri proti fašizmu in nacizmu.

Član predsedstva Zveze sindikatov Slovenije Ivo Tavcar se je za darove zahvalil, kot tudi za izraz čustva bratstva in solidarnosti. Stari pregovor pravi, da prijatelje spoznaš v nesreči in ta primer potrjuje staro prijateljsko, ki je bilo skovano v skupnem antifašističnem boju. Ivo Tavcar je nato poudaril, da so naravne sile po-

vzročile velike človeške žrtve in da je ta velika ponovna nesreča opomin, naj se vse človeštvo bori za oblaščanje narave in da je treba prenehati z borbo človeka proti človeku. V tem okviru bo tudi izraženo novo Skopje, ki bo omogočilo hudo prizadetim prebivalcem lepše življenje in ki bo hkrati tudi simbol miru in prijateljstva med vsemi ljudmi na svetu.

Za prisrčne izjave sožalja in za konkretno pomoč se je nato še zahvalil namestnik konzula Bakir Karić, nakar je Ivo Tavcar pozval sindikalne predstavnike iz Modene na krajši obisk v Koper, kamor so odpotovali včeraj popoldne.

Zbrani prispevki

Nabrano v Ricmanjih (5. seznam):

Pavlić Filip 1000, Tomazič Anton 500, Berdon Boris 2000, Komar Silvester 1000, Lavrenčič Ernest 1000, Berdon Milan 4000, Pečar Marčelo 1000, Slapnik Cveto 1000, Kuret Zdravko (7) 1000, Mohorovič Dineza 1000, Kuret Bernarda 500, družini Ota in Pregare 1500, družini Ota in Kuret 1000, Čej Hilarij 2000, družina Gerdina 2000, Hrvatić Bazilij 500, I. Pregare (25) 2000, P. K. 500, M. B. 500, M. M. 1000, Derganc Ivan (Log) 300, Semenič (67) 1000, Kuret Mihael 1000, Komar Josipina 500, Pregare Berto (5) 1000, Skupaj 28.800.

Nabrano v Barkovljah (sekcija KPI Matjaž):

Alojzija Jež 100, Rafael Semec 1000, Alojzija Ferluga 500, Marija Jerman 500, Nives Furlan 500, Jože Jež 400, družina Besednjak 500, Skupaj 3.500.

Nabrano na upravljalni uredništvu:

Marija Birsa 3000, Leopold Legiša (Devini) 1000, družina Blokar 500, Pisko 1000, Serežin Josip 500, Skupaj 6000.

Nabrano v Tržaški knjigarni (10. seznam):

Tvrška FRAMA (Piazza Dalma-

ROJSTVA, SMRTI IN POROKE

Dne 10. avgusta 1963 se je v Trstu rodilo 14 otrok, umrlo pa je 15 oseb.

UMRLI SO: 49-letni Francesco Logar, 77-letna Palmira Besiza vd. Giacchini, 78-letni Davide Quercia, 66-letni Alfredo Kranz, 60-letni E. mardo Pischian, 76-letna Giovanna Kastelic por. Barut, 66-letna Domènica Benussi por. Devescovi, 61-letni Tommaso Napolitano, 64-letni Massimo Slatiero, 63-letna Rosa Bona por. Possidol, 73-letna Maria, 63-letni Aldo Zanon, 81-letni Aldo Ricci, 87-letna Giovanna Wigny vd. Rovis, 58-letna Giorgina Degli Innocenti por. Brezovec, 68-letna Maria Furlan por. Repic.

OKLIČI: delavec Umberto Vlezzoli in trg. pomočnica Marioluisa Severi, industrijski izvedenec Vincenzo Ciufo in gospodinja Caterina Pinatti, trg. pomočnik Ferdinand Crecchio in trg. pomočnica Silvia Mercanti, podoficir finance Antonio Imbisi in gospodinja Teresa Lopez, uradnik Roberto Dr. Carozza in uradnica Giovanna, trg. pomočnica Nerio Puntar in Italica Irene Lukman, poštni uradnik Giovanni Ciarl in uradnica Mirella Ghersa, uradnik Ferruccio Fucaro in gospodinja Bruna Degraasi, delavec Giorgio Sancelin in delavka Laura Popeo, železničar Aldo Medes in trg. pomočnica Margherita Biasazza, uradnik Paolo Gorza in šivilja Antonietta Pao, krojač Giorgio Fragiaccio in trg. pomočnica Maria Grazia De Pol, mehanik Luigi Incontera in gospodinja Maria Sudero, mizar Giuseppe Precali in delavka Nella Maria Cherma, uradnik Leonardo Damico in gospodinja Giorgina Gasperlin, poročnik Pier Claudio Messori in frizerka Nivea Melica, uradnik Benito Giurco in uradnica Gabriella Poz-

zeco, učitelj Antonio Feri in farmaceutica Elvira Calzi, trgovec E. mangelido Caprin in gospodinja Pia Scher, sofer Gianfranco Candiani in gospodinja Valma Richter, uradnik Giampaolo Nezi in uradnica Giovanna Ursini, nogometaš Gaetano Conducente in gospodinja Rosa Cecconi, uradnik Mario Pahor in knjižničar Mercedes Donadon, geometri Guastiero Grassi in gospodinja Maria Bona, agent javne varnosti Francesco Di Feliciano in bolničarka Giovanna Morano, farmaceut Giorgio Dr. Mioni in študentka Maria De Giglio, motorist O. sivaldo Bianchini in uradnica Gigliola Musina, pek Stelio Covacci in delavka Marina Grabar, mesar Franco Zanatta in šivilja Luciana Primosi, inženir Virgilio Settimo in uradnica Ingrid Kamp, uradnik Luigi Forgnini in frizerka Adriana Andreotti, elektromehanič Clemente Cuda in trg. pomočnica Dina Raspoll, motorist Bruno Sincio in trg. pomočnica Claudia Boschetti, uradnik Maurizio Graziosi in gospodinja Adriana Stefani, zidar Marcello Piaroveli in gospodinja Elida Deluch, dekarator Giorgio Novak in šivilja A. de Bosio, delavec Demetrio Rosella in gospodinja Mariagrazia Laoutti, uradnik Claudio Mosetti in uradnica Anna Maria Bader, mehanik Ugo Vianello in gospodinja Flavia Rozmann, delavec Aurelio Toros in delavka Margherita Palermo, sofer Ignazio Ingrassia in gospodinja Lilliana Sancio, mehanik Giovanni Vesta in delavka Luciana Stanchi, električar Oscar Brošch in gospodinja Elena Punis, delavec Aldo Milos in delavka Rita Delbello, uradnik Umberto Parma in delavka Giorgina Cosulich, delavec Furio Kobau, delavec Daria Merviz, mizar Mario Bogatec in uradnica E. deltraud Berger, kuhar Silvio Komar in gospodinja Luciana Zivile, električar Achio Valle in uradnica Claudia De Nuzzo, strojni kapitan Alfredo Marconi in gospodinja Miranda Rabusin, delavec Roma-

no Cernetta in gospodinja Emilia Zoli, delavec Stefano Loggia in trg. pomočnica Loredana Bracco, tehnik uradnik Domenico Scoria in uradnica Pulvia Ferri, sofer Angelo Virdinovič in delavka Maria Schiavoni, uradnik Giuseppe Presello in likalnica Stella Benich, električar Dario Borini in delavka Luisa Da Glau, uradnik Sebastiano Gobbo in gospodinja Maria Passaggio, uradnik Maria Rossi in gospodinja Valeria Bernetti, inženir Giovanni Baccarini, frizerka Liliana Facchini, oficir Michele Ammendola in gospodinja Claudia Predonzani, delavec Lambert Bassi in gospodinja Francesca Millo, delavec Oreste Fusar in uradnica Francesca Furia, mesar Sergio Di Bert in uradnica Rosanna Comelli, uradnik Vito Stasola in uradnica Silvana Pastore, pomorščak Giorgio Dorta in bolničarka Bruna De Nardi, karabinjer Pietro Montironi in gospodinja Elvia Giacchi, uradnik Vittorio Sosti in uradnica Caterina Kravos, otlik Mario Bossi in uradnica Luciana Stefani, elektrovičar Stelio Petronio in trgovska pomočnica Claudia Braico, instalater Claudio Starc in trg. pomočnica Anna Maria Danielli, delavka Arelia Marzia, mehanik Bukavac, mehanik Luciano Zaccaria in cvetličarka Luiza Maria Skabar, uradnik Giorgio Pentassuglia in gospodinja Maria Pohl, električar Silvio Licen in barista Leonarda Kralj, pleskar Pier Arrigo Lucchini in delavka Arelia Marzia, mehanik Alfredo Trobizi in frizerka Maria Stella Barnaba, trgovca Giovanni Lokar in gospodinja Sonja Polojaz, zidar Antonio Grisafi in uradnica Annamaria Lo Presti, pomorščak Raffaele Falcone in delavka Daniela Kobau, delavec Claudio Giacchini in frizerka Bruna Cacao, geometri Luciano Melato in uradnica Luciana Fabris, mehanik Giulio Benvenuti in gospodinja Oliva Fornasaro, pomorski kapitan Carmelo Palazzo in uradnica Lucia Fabretti, elektromehanič Mirand Scopaz in trg. po-

zeco, učitelj Antonio Feri in farmaceutica Elvira Calzi, trgovec E. mangelido Caprin in gospodinja Pia Scher, sofer Gianfranco Candiani in gospodinja Valma Richter, uradnik Giampaolo Nezi in uradnica Giovanna Ursini, nogometaš Gaetano Conducente in gospodinja Rosa Cecconi, uradnik Mario Pahor in knjižničar Mercedes Donadon, geometri Guastiero Grassi in gospodinja Maria Bona, agent javne varnosti Francesco Di Feliciano in bolničarka Giovanna Morano, farmaceut Giorgio Dr. Mioni in študentka Maria De Giglio, motorist O. sivaldo Bianchini in uradnica Gigliola Musina, pek Stelio Covacci in delavka Marina Grabar, mesar Franco Zanatta in šivilja Luciana Primosi, inženir Virgilio Settimo in uradnica Ingrid Kamp, uradnik Luigi Forgnini in frizerka Adriana Andreotti, elektromehanič Clemente Cuda in trg. pomočnica Dina Raspoll, motorist Bruno Sincio in trg. pomočnica Claudia Boschetti, uradnik Maurizio Graziosi in gospodinja Adriana Stefani, zidar Marcello Piaroveli in gospodinja Elida Deluch, dekarator Giorgio Novak in šivilja A. de Bosio, delavec Demetrio Rosella in gospodinja Mariagrazia Laoutti, uradnik Claudio Mosetti in uradnica Anna Maria Bader, mehanik Ugo Vianello in gospodinja Flavia Rozmann, delavec Aurelio Toros in delavka Margherita Palermo, sofer Ignazio Ingrassia in gospodinja Lilliana Sancio, mehanik Giovanni Vesta in delavka Luciana Stanchi, električar Oscar Brošch in gospodinja Elena Punis, delavec Aldo Milos in delavka Rita Delbello, uradnik Umberto Parma in delavka Giorgina Cosulich, delavec Furio Kobau, delavec Daria Merviz, mizar Mario Bogatec in uradnica E. deltraud Berger, kuhar Silvio Komar in gospodinja Luciana Zivile, električar Achio Valle in uradnica Claudia De Nuzzo, strojni kapitan Alfredo Marconi in gospodinja Miranda Rabusin, delavec Roma-

no Cernetta in gospodinja Emilia Zoli, delavec Stefano Loggia in trg. pomočnica Loredana Bracco, tehnik uradnik Domenico Scoria in uradnica Pulvia Ferri, sofer Angelo Virdinovič in delavka Maria Schiavoni, uradnik Giuseppe Presello in likalnica Stella Benich, električar Dario Borini in delavka Luisa Da Glau, uradnik Sebastiano Gobbo in gospodinja Maria Passaggio, uradnik Maria Rossi in gospodinja Valeria Bernetti, inženir Giovanni Baccarini, frizerka Liliana Facchini, oficir Michele Ammendola in gospodinja Claudia Predonzani, delavec Lambert Bassi in gospodinja Francesca Millo, delavec Oreste Fusar in uradnica Francesca Furia, mesar Sergio Di Bert in uradnica Rosanna Comelli, uradnik Vito Stasola in uradnica Silvana Pastore, pomorščak Giorgio Dorta in bolničarka Bruna De Nardi, karabinjer Pietro Montironi in gospodinja Elvia Giacchi, uradnik Vittorio Sosti in uradnica Caterina Kravos, otlik Mario Bossi in uradnica Luciana Stefani, elektrovičar Stelio Petronio in trgovska pomočnica Claudia Braico, instalater Claudio Starc in trg. pomočnica Anna Maria Danielli, delavka Arelia Marzia, mehanik Bukavac, mehanik Luciano Zaccaria in cvetličarka Luiza Maria Skabar, uradnik Giorgio Pentassuglia in gospodinja Maria Pohl, električar Silvio Licen in barista Leonarda Kralj, pleskar Pier Arrigo Lucchini in delavka Arelia Marzia, mehanik Alfredo Trobizi in frizerka Maria Stella Barnaba, trgovca Giovanni Lokar in gospodinja Sonja Polojaz, zidar Antonio Grisafi in uradnica Annamaria Lo Presti, pomorščak Raffaele Falcone in delavka Daniela Kobau, delavec Claudio Giacchini in frizerka Bruna Cacao, geometri Luciano Melato in uradnica Luciana Fabris, mehanik Giulio Benvenuti in gospodinja Oliva Fornasaro, pomorski kapitan Carmelo Palazzo in uradnica Lucia Fabretti, elektromehanič Mirand Scopaz in trg. po-

zeco, učitelj Antonio Feri in farmaceutica Elvira Calzi, trgovec E. mangelido Caprin in gospodinja Pia Scher, sofer Gianfranco Candiani in gospodinja Valma Richter, uradnik Giampaolo Nezi in uradnica Giovanna Ursini, nogometaš Gaetano Conducente in gospodinja Rosa Cecconi, uradnik Mario Pahor in knjižničar Mercedes Donadon, geometri Guastiero Grassi in gospodinja Maria Bona, agent javne varnosti Francesco Di Feliciano in bolničarka Giovanna Morano, farmaceut Giorgio Dr. Mioni in študentka Maria De Giglio, motorist O. sivaldo Bianchini in uradnica Gigliola Musina, pek Stelio Covacci in delavka Marina Grabar, mesar Franco Zanatta in šivilja Luciana Primosi, inženir Virgilio Settimo in uradnica Ingrid Kamp, uradnik Luigi Forgnini in frizerka Adriana Andreotti, elektromehanič Clemente Cuda in trg. pomočnica Dina Raspoll, motorist Bruno Sincio in trg. pomočnica Claudia Boschetti, uradnik Maurizio Graziosi in gospodinja Adriana Stefani, zidar Marcello Piaroveli in gospodinja Elida Deluch, dekarator Giorgio Novak in šivilja A. de Bosio, delavec Demetrio Rosella in gospodinja Mariagrazia Laoutti, uradnik Claudio Mosetti in uradnica Anna Maria Bader, mehanik Ugo Vianello in gospodinja Flavia Rozmann, delavec Aurelio Toros in delavka Margherita Palermo, sofer Ignazio Ingrassia in gospodinja Lilliana Sancio, mehanik Giovanni Vesta in delavka Luciana Stanchi, električar Oscar Brošch in gospodinja Elena Punis, delavec Aldo Milos in delavka Rita Delbello, uradnik Umberto Parma in delavka Giorgina Cosulich, delavec Furio Kobau, delavec Daria Merviz, mizar Mario Bogatec in uradnica E. deltraud Berger, kuhar Silvio Komar in gospodinja Luciana Zivile, električar Achio Valle in uradnica Claudia De Nuzzo, strojni kapitan Alfredo Marconi in gospodinja Miranda Rabusin, delavec Roma-

no Cernetta in gospodinja Emilia Zoli, delavec Stefano Loggia in trg. pomočnica Loredana Bracco, tehnik uradnik Domenico Scoria in uradnica Pulvia Ferri, sofer Angelo Virdinovič in delavka Maria Schiavoni, uradnik Giuseppe Presello in likalnica Stella Benich, električar Dario Borini in delavka Luisa Da Glau, uradnik Sebastiano Gobbo in gospodinja Maria Passaggio, uradnik Maria Rossi in gospodinja Valeria Bernetti, inženir Giovanni Baccarini, frizerka Liliana Facchini, oficir Michele Ammendola in gospodinja Claudia Predonzani, delavec Lambert Bassi in gospodinja Francesca Millo, delavec Oreste Fusar in uradnica Francesca Furia, mesar Sergio Di Bert in uradnica Rosanna Comelli, uradnik Vito Stasola in uradnica Silvana Pastore, pomorščak Giorgio Dorta in bolničarka Bruna De Nardi, karabinjer Pietro Montironi in gospodinja Elvia Giacchi, uradnik Vittorio Sosti in uradnica Caterina Kravos, otlik Mario Bossi in uradnica Luciana Stefani, elektrovičar Stelio Petronio in trgovska pomočnica Claudia Braico, instalater Claudio Starc in trg. pomočnica Anna Maria Danielli, delavka Arelia Marzia, mehanik Bukavac, mehanik Luciano Zaccaria in cvetličarka Luiza Maria Skabar, uradnik Giorgio Pentassuglia in gospodinja Maria Pohl, električar Silvio Licen in barista Leonarda Kralj, pleskar Pier Arrigo Lucchini in delavka Arelia Marzia, mehanik Alfredo Trobizi in frizerka Maria Stella Barnaba, trgovca Giovanni Lokar in gospodinja Sonja Polojaz, zidar Antonio Grisafi in uradnica Annamaria Lo Presti, pomorščak Raffaele Falcone in delavka Daniela Kobau, delavec Claudio Giacchini in frizerka Bruna Cacao, geometri Luciano Melato in uradnica Luciana Fabris, mehanik Giulio Benvenuti in gospodinja Oliva Fornasaro, pomorski kapitan Carmelo Palazzo in uradnica Lucia Fabretti, elektromehanič Mirand Scopaz in trg. po-

zeco, učitelj Antonio Feri in farmaceutica Elvira Calzi, trgovec E. mangelido Caprin in gospodinja Pia Scher, sofer Gianfranco Candiani in gospodinja Valma Richter, uradnik Giampaolo Nezi in uradnica Giovanna Ursini, nogometaš Gaetano Conducente in gospodinja Rosa Cecconi, uradnik Mario Pahor in knjižničar Mercedes Donadon, geometri Guastiero Grassi in gospodinja Maria Bona, agent javne varnosti Francesco Di Feliciano in bolničarka Giovanna Morano, farmaceut Giorgio Dr. Mioni in študentka Maria De Giglio, motorist O. sivaldo Bianchini in uradnica Gigliola Musina, pek Stelio Covacci in delavka Marina Grabar, mesar Franco Zanatta in šivilja Luciana Primosi, inženir Virgilio Settimo in uradnica Ingrid Kamp, uradnik Luigi Forgnini in frizerka Adriana Andreotti, elektromehanič Clemente Cuda in trg. pomočnica Dina Raspoll, motorist Bruno Sincio in trg. pomočnica Claudia Boschetti, uradnik Maurizio Graziosi in gospodinja Adriana Stefani, zidar Marcello Piaroveli in gospodinja Elida Deluch, dekarator Giorgio Novak in šivilja A. de Bosio, delavec Demetrio Rosella in gospodinja Mariagrazia Laoutti, uradnik Claudio Mosetti in uradnica Anna Maria Bader, mehanik Ugo Vianello in gospodinja Flavia Rozmann, delavec Aurelio Toros in delavka Margherita Palermo, sofer Ignazio Ingrassia in gospodinja Lilliana Sancio, mehanik Giovanni Vesta in delavka Luciana Stanchi, električar Oscar Brošch in gospodinja Elena Punis, delavec Aldo Milos in delavka Rita Delbello, uradnik Umberto Parma in delavka Giorgina Cosulich, delavec Furio Kobau, delavec Daria Merviz, mizar Mario Bogatec in uradnica E. deltraud Berger, kuhar Silvio Komar in gospodinja Luciana Zivile, električar Achio Valle in uradnica Claudia De Nuzzo, strojni kapitan Alfredo Marconi in gospodinja Miranda Rabusin, delavec Roma-

no Cernetta in gospodinja Emilia Zoli, delavec Stefano Loggia in trg. pomočnica Loredana Bracco, tehnik uradnik Domenico Scoria in uradnica Pulvia Ferri, sofer Angelo Virdinovič in delavka Maria Schiavoni, uradnik Giuseppe Presello in likalnica Stella Benich, električar Dario Borini in delavka Luisa Da Glau, uradnik Sebastiano Gobbo in gospodinja Maria Passaggio, uradnik Maria Rossi in gospodinja Valeria Bernetti, inženir Giovanni Baccarini, frizerka Liliana Facchini, oficir Michele Ammendola in gospodinja Claudia Predonzani, delavec Lambert Bassi in gospodinja Francesca Millo, delavec Oreste Fusar in uradnica Francesca Furia, mesar Sergio Di Bert in uradnica Rosanna Comelli, uradnik Vito Stasola in uradnica Silvana Pastore, pomorščak Giorgio Dorta in bolničarka Bruna De Nardi, karabinjer Pietro Montironi in gospodinja Elvia Giacchi, uradnik Vittorio Sosti in uradnica Caterina Kravos, otlik Mario Bossi in uradnica Luciana Stefani, elektrovičar Stelio Petronio in trgovska pomočnica Claudia Braico, instalater Claudio Starc in trg. pomočnica Anna Maria Danielli, delavka Arelia Marzia, mehanik Bukavac, mehanik Luciano Zaccaria in cvetličarka Luiza Maria Skabar, uradnik Giorgio Pentassuglia in gospodinja Maria Pohl, električar Silvio Licen in barista Leonarda Kralj, pleskar Pier Arrigo Lucchini in delavka Arelia Marzia, mehanik Alfredo Trobizi in frizerka Maria Stella Barnaba, trgovca Giovanni Lokar in gospodinja Sonja Polojaz, zidar Antonio Grisafi in uradnica Annamaria Lo Presti, pomorščak Raffaele Falcone in delavka Daniela Kobau, delavec Claudio Giacchini in frizerka Bruna Cacao, geometri Luciano Melato in uradnica Luciana Fabris, mehanik Giulio Benvenuti in gospodinja Oliva Fornasaro, pomorski kapitan Carmelo Palazzo in uradnica Lucia Fabretti, elektromehanič Mirand Scopaz in trg. po-

zeco, učitelj Antonio Feri in farmaceutica Elvira Calzi, trgovec E. mangelido Caprin in gospodinja Pia Scher, sofer Gianfranco Candiani in gospodinja Valma Richter, uradnik Giampaolo Nezi in uradnica Giovanna Ursini, nogometaš Gaetano Conducente in gospodinja Rosa Cecconi, uradnik Mario Pahor in knjižničar Mercedes Donadon, geometri Guastiero Grassi in gospodinja Maria Bona, agent javne varnosti Francesco Di Feliciano in bolničarka Giovanna Morano, farmaceut Giorgio Dr. Mioni in študentka Maria De Giglio, motorist O. sivaldo Bianchini in uradnica Gigliola Musina, pek Stelio Covacci in delavka Marina Grabar, mesar Franco Zanatta in šivilja Luciana Primosi, inženir Virgilio Settimo in uradnica Ingrid Kamp, uradnik Luigi Forgnini in frizerka Adriana Andreotti, elektromehanič Clemente Cuda in trg. pomočnica Dina Raspoll, motorist Bruno Sincio in trg. pomočnica Claudia Boschetti, uradnik Maurizio Graziosi in gospodinja Adriana Stefani, zidar Marcello Piaroveli in gospodinja Elida Deluch, dekarator Giorgio Novak in šivilja A. de Bosio, delavec Demetrio Rosella in gospodinja Mariagrazia Laoutti, uradnik Claudio Mosetti in uradnica Anna Maria Bader, mehanik Ugo Vianello in gospodinja Flavia Rozmann, delavec Aurelio Toros in delavka Margherita Palermo, sofer Ignazio Ingrassia in gospodinja Lilliana Sancio, mehanik Giovanni Vesta in delavka Luciana Stanchi, električar Oscar Brošch in gospodinja Elena Punis, delavec Aldo Milos in delavka Rita Delbello, uradnik Umberto Parma in delavka Giorgina Cosulich, delavec Furio Kobau, delavec Daria Merviz, mizar Mario Bogatec in uradnica E. deltraud Berger, kuhar Silvio Komar in gospodinja Luciana Zivile, električar Achio Valle in uradnica Claudia De Nuzzo, strojni kapitan Alfredo Marconi in gospodinja Miranda Rabusin, delavec Roma-

no Cernetta in gospodinja Emilia Zoli, delavec Stefano Loggia in trg. pomočnica Loredana Bracco, tehnik uradnik Domenico Scoria in uradnica Pulvia Ferri, sofer Angelo Virdinovič in delavka Maria Schiavoni, uradnik Giuseppe Presello in likalnica Stella Benich, električar Dario Borini in delavka Luisa Da Glau, uradnik Sebastiano Gobbo in gospodinja Maria Passaggio, uradnik Maria Rossi in gospodinja Valeria Bernetti, inženir Giovanni Baccarini, frizerka Liliana Facchini, oficir Michele Ammendola in gospodinja Claudia Predonzani, delavec Lambert Bassi in gospodinja Francesca Millo, delavec Oreste Fusar in uradnica Francesca Furia, mesar Sergio Di Bert in uradnica Rosanna Comelli, uradnik Vito Stasola in uradnica Silvana Pastore, pomorščak Giorgio Dorta in bolničarka Bruna De Nardi, karabinjer Pietro Montironi in gospodinja Elvia Giacchi, uradnik Vittorio Sosti in uradnica Caterina Kravos, otlik Mario Bossi in uradnica Luciana Stefani, elektrovičar Stelio Petronio in trgovska pomočnica Claudia Braico, instalater Claudio Starc in trg. pomočnica Anna Maria Danielli, delavka Arelia Marzia, mehanik Bukavac, mehanik Luciano Zaccaria in cvetličarka Luiza Maria Skabar, uradnik Giorgio Pentassuglia in gospodinja Maria Pohl, električar Silvio Licen in barista Leonarda Kralj, pleskar Pier Arrigo Lucchini in delavka Arelia Marzia, mehanik Alfredo Trobizi in frizerka Maria Stella Barnaba, trgovca Giovanni Lokar in gospodinja Sonja Polojaz, zidar Antonio Grisafi in uradnica Annamaria Lo Presti, pomorščak Raffaele Falcone in delavka Daniela Kobau, delavec Claudio Giacchini in frizerka Bruna Cacao, geometri Luciano Melato in uradnica Luciana Fabris, mehanik Giulio Benvenuti in gospodinja Oliva Fornasaro, pomorski kapitan Carmelo Palazzo in uradnica Lucia Fabretti, elektromehanič Mirand Scopaz in trg. po-

zeco, učitelj Antonio Feri in farmaceutica Elvira Calzi, trgovec E. mangelido Caprin in gospodinja Pia Scher, sofer Gianfranco Candiani in gospodinja Valma Richter, uradnik Giampaolo Nezi in uradnica Giovanna Ursini, nogometaš Gaetano Conducente in gospodinja Rosa Cecconi, uradnik Mario Pahor in knjižničar Mercedes Donadon, geometri Guastiero Grassi in gospodinja Maria Bona, agent javne varnosti Francesco Di Feliciano in bolničarka Giovanna Morano, farmaceut Giorgio Dr. Mioni in študentka Maria De Giglio, motorist O. sivaldo Bianchini in uradnica Gigliola Musina, pek Stelio Covacci in delavka Marina Grabar, mesar Franco Zanatta in šivilja Luciana Primosi, inženir Virgilio Settimo in uradnica Ingrid Kamp, uradnik Luigi Forgnini in frizerka Adriana Andreotti, elektromehanič Clemente Cuda in trg. pomočnica Dina Raspoll, motorist Bruno Sincio in trg. pomočnica Claudia Boschetti, uradnik Maurizio Graziosi in gospodinja Adriana Stefani, zidar Marcello Piaroveli in gospodinja Elida Deluch, dekarator Giorgio Novak in šivilja A. de Bosio, delavec Demetrio Rosella in gospodinja Mariagrazia Laoutti, uradnik Claudio Mosetti in uradnica Anna Maria Bader, mehanik Ugo Vianello in gospodinja Flavia Rozmann, delavec Aurelio Toros in delavka Margherita Palermo, sofer Ignazio Ingrassia in gospodinja Lilliana Sancio, mehanik Giovanni Vesta in delavka Luciana Stanchi, električar Oscar Brošch in gospodinja Elena Punis, delavec Aldo Milos in delavka Rita Delbello, uradnik Umberto Parma in delavka Giorgina Cosulich, delavec Furio Kobau, delavec Daria Merviz, mizar Mario Bogatec in uradnica E. deltraud Berger, kuhar Silvio Komar in gospodinja Luciana Zivile, električar Achio Valle in uradnica Claudia De Nuzzo, strojni kapitan Alfredo Marconi in gospodinja Miranda Rabusin, delavec Roma-

no Cernetta in gospodinja Emilia Zoli, delavec Stefano Loggia in trg. pomočnica Loredana Bracco, tehnik uradnik Domenico Scoria in uradnica Pulvia Ferri, sofer Angelo Virdinovič in delavka Maria Schiavoni, uradnik Giuseppe Presello in likalnica Stella Benich, električar Dario Borini in delavka Luisa Da Glau, uradnik Sebastiano Gobbo in gospodinja Maria Passaggio, uradnik Maria Rossi in gospodinja Valeria Bernetti, inženir Giovanni Baccarini, frizerka Liliana Facchini, oficir Michele Ammendola in gospodinja Claudia Predonzani, delavec Lambert Bassi in gospodinja Francesca Millo, delavec Oreste Fusar in uradnica Francesca Furia, mesar Sergio Di Bert in uradnica Rosanna Comelli, uradnik Vito Stasola in uradnica Silvana Pastore, pomorščak Giorgio Dorta in bolničarka Bruna De Nardi, karabinjer Pietro Montironi in gospodinja Elvia Giacchi, uradnik Vittorio Sosti in uradnica Caterina Kravos, otlik Mario Bossi in uradnica Luciana Stefani, elektrovičar Stelio Petronio in trgovska pomočnica Claudia Braico, instalater Claudio Starc in trg. pomočnica Anna Maria Danielli, delavka Arelia Marzia, mehanik Bukavac, mehanik Luciano Zaccaria in cvetličarka Luiza Maria Skabar, uradnik Giorgio Pentassuglia in gospodinja Maria Pohl, električar Silvio Licen in barista Leonarda Kralj, pleskar Pier Arrigo Lucchini in delavka Arelia Marzia, mehanik Alfredo Trobizi in frizerka Maria Stella Barnaba, trgovca Giovanni Lokar in gospodinja Sonja Polojaz, zidar Antonio Grisafi in uradnica Annamaria Lo Presti, pomorščak Raffaele Falcone in delavka Daniela Kobau, delavec Claudio Giacchini in frizerka Bruna Cacao, geometri Luciano Melato in uradnica Luciana Fabris, mehanik Giulio Benvenuti in gospodinja Oliva Fornasaro, pomorski kapitan Carmelo Palazzo in uradnica Lucia Fabretti, elektromehanič Mirand Scopaz in trg. po-

zeco, učitelj Antonio Feri in farmaceutica Elvira Calzi, trgovec E. mangelido Caprin in gospodinja Pia Scher, sofer Gianfranco Candiani in gospodinja Valma Richter, uradnik Giampaolo Nezi in uradnica Giovanna Ursini, nogometaš Gaetano Conducente in gospodinja Rosa Cecconi, uradnik Mario Pahor in knjižničar Mercedes Donadon, geometri Guastiero Grassi in gospodinja Maria Bona, agent javne varnosti Francesco Di Feliciano in bolničarka Giovanna Morano, farmaceut Giorgio Dr. Mioni in študentka Maria De Giglio, motorist O. sivaldo Bianchini in uradnica Gigliola Musina, pek Stelio Covacci in delavka Marina Grabar, mesar Franco Zanatta in šivilja Luciana Primosi, inženir Virgilio Settimo in uradnica Ingrid Kamp, uradnik Luigi Forgnini in frizerka Adriana Andreotti, elektromehanič Clemente Cuda in trg. pomočnica Dina Raspoll, motorist Bruno Sincio in trg. pomočnica Claudia Boschetti, uradnik Maurizio Graziosi in gospodinja Adriana Stefani, zidar Marcello Piaroveli in gospodinja Elida Deluch, dekarator Giorgio Novak in šivilja A. de Bosio, delavec Demetrio Rosella in gospodinja Mariagrazia Laoutti, uradnik Claudio Mosetti in uradnica Anna Maria Bader, mehanik Ugo Vianello in gospodinja Flavia Rozmann, delavec Aurelio Toros in delavka Margherita Palermo, sofer Ignazio Ingrassia in gospodinja Lilliana Sancio, mehanik Giovanni Vesta in delavka Luciana Stanchi, električar Oscar Brošch in gospodinja Elena Punis, delavec Aldo Milos in delavka Rita Delbello, uradnik Umberto Parma in delavka Giorgina Cosulich, delavec Furio Kobau, delavec Daria Merviz, mizar Mario Bogatec in uradnica E. deltraud Berger, kuhar Silvio Komar in gospodinja Luciana Zivile, električar Achio Valle in uradnica Claudia De Nuzzo, strojni kapitan Alfredo Marconi in gospodinja Miranda Rabusin, delavec Roma-

no Cernetta in gospodinja Emilia Zoli, delavec Stefano Loggia in trg. pomočnica Loredana Bracco, tehnik uradnik Domenico Scoria in uradnica Pulvia Ferri, sofer Angelo Virdinovič in delavka Maria Schiavoni, uradnik Giuseppe Presello in likalnica Stella Benich, električar Dario Borini in delavka Luisa Da Glau, uradnik Sebastiano Gobbo in gospodinja Maria Passaggio, uradnik Maria Rossi in gospodinja Valeria Bernetti, inženir Giovanni Baccarini, frizerka Liliana Facchini, oficir Michele Ammendola in gospodinja Claudia Predonzani, delavec Lambert Bassi in gospodinja Francesca Millo, delavec Oreste Fusar in uradnica Francesca Furia, mesar Sergio Di Bert in uradnica Rosanna Comelli, uradnik Vito Stasola in uradnica Silvana Pastore, pomorščak Giorgio Dorta in bolničarka Bruna De Nardi, karabinjer Pietro Montironi in gospodinja Elvia Giacchi, uradnik Vittorio Sosti in uradnica Caterina Kravos, otlik Mario Bossi in uradnica Luciana Stefani, elektrovičar Stelio Petronio in trgovska pomočnica Claudia Braico, instalater Claudio Starc in trg. pomočnica Anna Maria Danielli, delavka Arelia Marzia, mehanik Bukavac, mehanik Luciano Zaccaria in cvetličarka Luiza Maria Skabar, uradnik Giorgio Pentassuglia in gospodinja Maria Pohl, električar Silvio Licen in barista Leonarda Kralj, pleskar Pier Arrigo Lucchini in delavka Arelia Marzia, mehanik Alfredo Trobizi in frizerka Maria Stella Barnaba, trgovca Giovanni Lokar in gospodinja Sonja Polojaz, zidar Antonio Grisafi in uradnica Annamaria Lo Presti, pomorščak Raffaele Falcone in delavka Daniela Kobau, delavec Claudio Giacchini in frizerka Bruna Cacao, geometri Luciano Melato in uradnica Luciana Fabris, mehanik Giulio Benvenuti in gospodinja Oliva Fornasaro, pomorski kapitan Carmelo Palazzo in uradnica Lucia Fabretti, elektromehanič Mirand Scopaz in trg. po-

zeco, učitelj Antonio Feri in farmaceutica Elvira Calzi, trgovec E. mangelido Caprin in gospodinja Pia Scher, sofer Gianfranco Candiani in gospodinja Valma Richter, uradnik Giampaolo Nezi in uradnica Giovanna Ursini, nogometaš Gaetano Conducente in gospodinja Rosa Cecconi, uradnik Mario Pahor in knjižničar Mercedes Donadon, geometri Guastiero Grassi in gospodinja Maria Bona, agent javne varnosti Francesco Di Feliciano in bolničarka Giovanna Morano, farmaceut Giorgio Dr. Mioni in študentka Maria De Giglio, motorist O. sivaldo Bianchini in uradnica Gigliola Musina, pek Stelio Covacci in delavka Marina Grabar, mesar Franco Zanatta in šivilja Luciana Primosi, inženir Virgilio Settimo in uradnica Ingrid Kamp, uradnik Luigi Forgnini in frizerka Adriana Andreotti, elektromehanič Clemente Cuda in trg. pomočnica Dina Raspoll, motorist Bruno Sincio in trg. pomočnica Claudia Boschetti, uradnik Maurizio Graziosi in gospodinja Adriana Stefani, zidar Marcello Piaroveli in gospodinja Elida Deluch, dekarator Giorgio Novak in šivilja A. de Bosio, delavec Demetrio Rosella in gospodinja Mariagrazia Laoutti, uradnik Claudio Mosetti in uradnica Anna Maria Bader, mehanik Ugo Vianello in gospodinja Flavia Rozmann, delavec Aurelio Toros in delavka Margherita Palermo, sofer Ignazio Ingrassia in gospodinja Lilliana Sancio, mehanik Giovanni Vesta in delavka Luciana Stanchi, električar Oscar Brošch in gospodinja Elena Punis, delavec Aldo Milos in delavka Rita Delbello, uradnik Umberto Parma in delavka Giorgina Cosulich, delavec Furio Kobau, delavec Daria Merviz, mizar Mario Bogate

IZPRED PRIZIVNEGA SODIŠČA

Dejansko potrjena obsodba tatov ki sta ukradla denar iz agencije

Tudi mladeničema, ki sta kradla v carinarnici v pristanišču, niso sodniki znižali kazni

Pred prizivnimi sodniki (predsednik Matheo, ločilec Meyer, zapisnikar Parig, obramba Ampico) sta se morala ponovno zagovarjati 58-letni Renato Gaspard iz Ul. Battera 24, krojač po poklicu, in njegov svaki Antonio Carboni, star 33 let, ki tudi stanuje v Ul. Battera 24. Oba sta bila obtožena, da sta neke noči vdirala v urad nekega Sergia Pittona, ki je lastnik agencije, ki zastopa v Trstu podjetje «Grandi marche associate». Kazenski sodniki so v marcu letos spoznali oba obtožena za krivca ter so obsojili Gasparda na 4 leta in 6 mesecev zapora, ter 135.000 lir globe in Carbonija na 2 leti zapora in 60.000 lir globe. Gaspardu so odmerili večjo kazn, ker je najbolj aktivno sodeloval pri tatvini in ker je bil že večkrat kaznovan. Pravi zato, da tedaj sodniki sklenili, da bo bural za najmanj dve leti v kmečko kolonijo. Prizivni sodniki so v bistvu potrdili obsodo.

Bilo je ponoči med 22. in 23. februarjem letos, ko sta Gaspard in Carboni odšla z avtom v Ul. Campo Marzio, ki je na splošno zelo slabo razsvetljeno. Ko sta prišla tja, je bilo okoli 23. ure. Ustavila sta se blizu poslovnice št. 6, kjer je sedež Pittonove agencije. Gaspard je zgrabil za avtomobilsko dvigalo, stopil na steno nekega avtomobila, ki je bil parkiran pred poslopijem, ter udaril z dvigalom po šipi na oknu agencije. Nato je z istim dvigalom razširil odprtino med strešnica in železnima drogova, ki sedita okoli. Ker pa se je bal, da so mogoče ljudje, ki stanujejo v sosednih hišah, slišali žvenket razbite stekla, sta neopredeljena stopila spet v avto ter se odpeljala v središče mesta. V baru «Moderno» sta kupila zavoječek cigaret in se potem vrnila v Ul. Campo Marzio. Ker je bilo vse mirno, je Gaspard zlezel skozi odprtino, ki jo je bil prej pripravil in se kmalu nato

znal sel v Pittonov urad. Iz nekega predala je odnesel 190.000 lir v bankovcih po 10.000 lir ter kovancev za 2.864 lir.

Tatova pa sta imela smolo. Kmalu potem, ko je Gaspard splezal na prosto, je prišla mimo patruja letnega oddelka. Agenti so opazili dve osebi, ki sta se skušali skrivati za različni avtomobili, ki so bili parkirani v bližini. Zadelo so ju zasledovali in kmalu sta se pokazala, da nista nepridiprava imela čiste vesti. Spustila sta se v beg; eden izmed njiju se je skušal skriti pod neki avto, ki je bil parkiran v bližini, drugi pa je stekel v smeri proti Obrežju Grumula. Blizu bencinske črpalke «Aquila» so ga dohтели. Šlo je za Carbonija, ki se je hotel v zadnjem trenutku iznebiti soka bankovcev. Potegnil ga je iz žepa in veter je odnesel vsaj dva bankovca po 10.000 lir.

Tako se je začela preiskava. Pri Carboniju so našli razen omenjenega denarja tudi žepno elektriko svetilko, eno rokavico za levo roko ter rezilo za mizarjsko skobel. Carboni pa je vztrajno trdil, da denarja ni ukradel. Rekel je, da sta s svakom srečala v Ul. Campo Marzio dva moška, ki sta bila visoka približno 1,75 ter sta nosila dolga plašča. Neznanca sta hotela skriti pod neki sod in smeja neke predmete. Ko sta odšla, sta pogledala pod sod ter našla denar. Gaspard pa se ni dolgo upiral, ter je kmalu priznal, da sta s svakom kradla.

Pred istimi sodniki sta se zagovarjala tudi 21-letni Francesco Girona ter 20-letni Gilberto Regente iz Ul. Frescobaldi. Oba sta bila obtožena, da sta 16. februarja ukradla v 3. oddelku tržaške carinarnice 1.191.000 lir. V aprilu letos je kazensko sodišče obsodilo Regenteja na dve leti zapora in 60.000 lir globe, Girono pa na

eno leto in štiri mesece zapora ter 40.000 lir globe. Proti razsodbi kazenskega sodišča se je pritožil samo Regente. Toda tudi na obravnavi druge stopnje ni imel preveč sreče, ker so mu sodniki samo znižali globo na 10.000 lir.

Kot smo že omenili, sta Girona in Regente zagrešila tatvino ponoči med 3. in 8. februarjem. V bližini železniškega kopališča sta preskočila ograjo in se potem napotila peš v staro prostoloko. Vlomila sta vrata kavarne in tako prišla do uradov. Najprej sta skušala izkoptati iz zida majhno blagajno, toda to se jima ni posrečilo. Potem sta obrnila na tla niko mizo ter razbila dno predala. V notranjosti pa sta našla ključ, ki je odpiral blagajno.

Mali oglasi

KOPALNE OBLEKE, perilo, poletne bluze iz pretenih novic ter vse sezonske artikule za ženske, muškarce po najnižjih cenah v Trstu. Dobite pri «MAGLIELLA» na Korz. Garibaldi 11 (Barriere) nekaj korakov od avtomobusne postaje. Postreženo v vašem jeziku.

FANTA za trgovino jestiv inšce Tav. Car. Piazza Vico 3.

POKRIVANJE PUDOVI in pod iz plastike, guma, inoleum od 500 iz dalje, preproge in plastične preproge za hodnike vseh vrst, žimnice za kavanje od 3000 in dalje, žimnice iz platna, sprejemljive v nastanek za morje od 5500 in dalje, dobite pri «ITALPLAST», Trst. Trk. Ospedale 6, tel. 99-919.

CINE FOTOMATIALE

SEGULIN

Trst, Ul. Mazzini 53
Telefon 733-361
Vabi prijatelje in znance, naj ga obiščejo.

HVALA!

URARNA - ZLATARNA

LAURENTI

Trst, Largo S. Santorio, 4
Tel. 723240
Bogata izbira ur in zlatnine za POROKE IN KRSTE

Poseben popust!

AUTOFORNITURE

CARLO LUPO

Trst, Ulica S. Francesco 18
Rezervni deli za avto Fiat menjalniki, amortizatorji, bali, težaji, tesnilni obroči, preobleke in preproge za avto

KINO ŠKEDENJ

predvaja samo danes, dne 11. t. m. z začetkom ob 18. uri (ob 20.15 se predstava nadaljuje na prostem) izredni film

QUEL NOSTRO

IMPOSSIBILE AMORE

(«Najina nemogoča ljubezen»)
Igra: Sara Montiel nepozabna Violeta. Film je v tehnico-lorju.

Danes in jutri

11. in 12. t. m.

velik javni ples

v Grojni

v prostorih gostilne pri mostiču. Začetek ob 20. uri, konec ob 1. uri po polnoči. Na razpolago je prvovrstno brislo vino in Persolada, dalje ocvrte ribe in piščanci.

Postrežba prvovrstna — prostor za parkiranje.

Goriško-beneški dnevnik

MUNICIPALIZACIJA MESTNIH AVTOBUSOV ODOBRENA

Občina bo v roku šestih mesecev odpovedala koncesijo družbi ATA

Obširna debata je pokazala nujno potrebo, da občina čimprej prevzame to službo v korist skupnosti - ATA v avtomobilski službi ni upoštevala dovolj potreb Pevme, Oslavja in Sovodenj - V torek 13. t. m. ponovna seja občinskega sveta

Občinski svet v Gorici je imel v petek sejo s precej občinskim dnevnim redom. Vendar pa je bila osrednja točka razprava o povzemanju cene vozovnice na mestnih avtobusih in pa sklep o municipalizaciji mestne avtomobilne službe, ki se je končno tudi občinski odbor odločil zanj ter ga postavil na dnevni red.

Razprava o tem vprašanju se je zaključila okrog ene ure po polnoči z glasovanjem o obeh točkah. Za povisek cene je glasovalo 16 svetovalcev, proti pa 13. Proti sklopu glasovali KPI, PSI, SDZ, PSDI in MSI. Za municipalizacijo mestne avtomobilne službe se je izreklo 23 svetovalcev, dva od PLI sta glasovala proti in štirje od MSI pa so se vzdržali. Pri tem je prodir predlog občinskega odbora, ki je dolžal, da je treba zadevo najprej predložiti v proučitev enemu ali več tehnikom in potem najkasneje v roku šestih mesecev dati formalno odpoved sedanemu koncesionarju. Svetovalci KPI in PSI pa so predlagali, naj bi dali formalno odpoved sedaj takoj in v določenem roku bi lahko poročili in ureddi vsa tehnična in druga vprašanja, ki so s tem v zvezi.

Pred glasovanjem se je kot rečeno razvila dolga in podrobna debata, pri kateri so govorili poleg podžupana dr. Gallarotti, ki je v odločitvi župana vodil sejo, še odborniki Martellani, ki je podal posebne komisije, ki je imela naloge proučiti vprašanje, bodi u reditve mestne avtomobilne službe, njemu pa so sledili Fantini (PSDI), dr. Battello (KPI), odv. Silič (SDZ), Chiozza (PLI), Zuliani (PSI), Musina (MSI), odv. Mayo (PLI) ter Culot in Calderini oba KD.

Fantini (PSDI), ki je bil poleg Zulianija, Culota in Mayo kratek, je omenjene komisije, je v svojem posegu ugotovil, da je mestna avtomobilna služba v Gorici med najdražjimi v Italiji, da se vrši zelo pomankljivo ter z zamudo ter da gre za zadnji avtomobil v Sovodenj, ob 13.20. Municipalizacija bo prinesla korist, čeprav bo treba v začetku premostiti nekatere težave. Dr. Battello (KPI) je poudaril, da bi bilo bolje za občino, če bi službo municipalizirali se pred leti, ko so to zahtevali socialisti in komunisti; demokristjanska večina pa se je odločila za ta korak šele, ko privatno podjetje ne more več naprej in se mu zdi, da premalo zasluži. Tudi on je odgojil slabo upravo sedanjega zakupnika ter zahteval, naj mu dajo takoj odpoved, da bi občina lahko predpisanim roku prevzela to službo. Omenil je tudi, da je povisek vozovnice neutemeljen, ker ima koncesionar dobiček in se govori o 12 milijonih letno. Občinska upra-

va bi morala tvesti boljše kontrolo in pregled računov.

Odv. Silič (SDZ) je tudi na glasilo potrebo po večji kontroli od strani občine. Zato je bil proti povzemanju vozovnice, dokler se ne ugotovi njena upravičenost.

Zuliani (PSI), ki je bil član pravilne komisije, je poudaril da gre za vprašanje javne koristi in da je treba pri tem izvajati določila konvencije, ki jo ima občina s koncesionarjem. Omenil je, da je vozni park ATA že ves izrabljen in je že v celoti amortiziran ter bi ga bilo potrebno obnoviti. Koncesionar ATA je že večkrat prekršil določila konvencije in zato se mu isto lahko odpove kar takoj. Glede podražitve vozovnic, je poudaril Zuliani, da to ni upravičeno, ker ATA uporablja brezplačno občinske garaže in poslopje, kjer ima avtomokserijo ter prejemajo pogonsko gorivo po znižani ceni, ki proste cone. Pri tem je omenil podjetje Bonezzi iz Trizica, ki nima takih ugodnosti in vrši boljše avtomobilno službo v tem kraju.

Posameznim govornikom je na koncu odgovoril odbornik Martellani, nato pa je dr. Gallarotti sklenil, da gre za zadevo na glasovanje, potem ko je vnesel v predlog za municipalizacijo še izrecno določilo, da bo občinska uprava dala koncesionarju ATA odpoved koncesije najkasneje v roku šestih mesecev, na kar bo prevzela občina mestno avtomobilno službo v svojo upravo.

Z odobritvijo municipalizacije to službo je bil napravljen važen ukrep, katerega praktične koristi in prednosti pa se bodo pokazale šele pozneje, ko bo občina v lastni režiji lahko uvedla potrebne izboljšave in odpravila razne pomankljivosti, ki so jih naveli tudi svetovalci v svojih posegih in med katerimi je tudi zastopljanje predmetov na korist mestnega sre-

MLADINSKI IZLET

NA KOROSKO

15. in 16. t. m. prireditelji Mladinskega izleta izlet na Korosko. Ker bo avtomobil iz Trsta lahko peljal tudi skozi Gorico naj se mladinci, ki bi želeli na izlet do ponedeljka javijo pri Karlu Primožiču na Oslavju.

SINDIKALNE VESTI

Uspela stavka v tržaškem pristanišču

Neplačane nadure pri Delavskih zadrugah
Nova notranja komisija v umobolnici

Kot poroča Delavska zbornica, je bila večer ob 11. do 12. ure stavka delavcev v pristanišču Portorosa v Trzicu. Istočasno so stavkali tudi šoferji pri prevozu lesa za Sna Viscosa.

Posebna delegacija delavcev pod vodstvom sindikalista Bergomasa je bila večer ob 11.30 pri goriškem prefektu ter mu predložila, da se takoj da v uporabo novi del nakladišča, da ne bi usmerili blaga v druga pristanišča. Poleg tega je delegacija prosila za posredovanje glede napeljevalne luči v pristanišču, ker gremo že proti jeseni, in za takojšnjo klasifikacijo pristanišča, kar je v zvezi z njegovim financiranjem. Delegacija je opozorila tudi na vest v časopisu, da je neki zasebni podjetnik sklenil urediti na svoje stroške del nakladišča, kar bi pomenilo, da so bile poslone pristojne ministruvstvu prošnjne za funkcionalne, avtonomne, trgovskim podjetjem, kar bi povzročilo veliko škodo pristaniškim delavcem.

Pokrajinski sindikat CISL se je te dni pritožil na pokrajinsko zvezo trgovcev v Gorici proti vodstvu Delavskih zadrug. To vodstvo je namreč podaljšalo delovni urnik svojih uslužbenecv ob sobotah za eno uro, da bi tako nadoknadilo zapore trgovin ob sredah popoldne, ne da bi za to plačalo uslužbenecv kakšno doklado. Sindikati poudarjajo, da je to v nasprotju s predpisi goriške prefektore o zapori jstevinskih trgovin ob sredah. Zato naj omejen vodstvo ukine podaljšanje delovnega urnika, ali pa ga plača kot izredne delovne ure.

Prejšnji teden so bile v pokrajinski umobolnici v Gorici volitve notranje komisije uslužbenecv te ustanove, ki so dale naslednje rezultate: vpisanih volivcev 148, volilo jih je 120, izvolili so 11 članov notranje komisije. Pred nekaj dnevi so člani komisije izvolili za svojo tajnico gospodino Lino Gerometta in za podtajnika gospoda Alda Pigo.

Bivši kvestor na goriškem županstvu

Dosedanji goriški kvestor dr. Pervilli je imel pretekli petek poslovilni obisk na goriškem županstvu, kjer ga je sprejel podžupan dr. Gallarotti in se mu zahvalil za njegovo delo, ki ga je opravil kot kvestor v Gorici v korist prebivalstva naše pokrajine.

Za žrtve potresa v Skopju so darovali na Goriškem

Včeraj so na zbirnem centru SKGZ v Gorici zbrali se naslednje prispevke za pomoč onesrečenim v Skopju:

V blagu so prispevali: N.N. iz Gorice, Tereziya Bregant iz Stanjeva, Izolina Blasini, Pepi Brešan, Kamila Pavlavce, Avgust Ambrozič, Stefaniya Cotič, Mirja Delpin, Milka Terčič, družina Kojancič, Anton Peticjan in Marko Kukavec iz Podgora.

V denarju:

Iz Gorice: N.N. 1000 in Adolf Merkuža 1000 lir.

Skupaj 2000 lir.

Iz Podgora: Marija Todisco 700, Stefaniya Lukman 1000, Milka Komavli 500 in Pepi Brešan 1000 lir.

Skupaj 3200 lir.

Iz Ronk: Mirko Vižintin 5000, Matej Boschin 1000, Avgust Pahor 500, Tereziya Fuzian 200, Luciano Dellale 250, Roža Cotič 500, Franc Devetak 1000, Stefan Vižintin 1500, Mirko Devetak (Pahor) 1000, Emil Cotič 1000, Franciška Urdih 500, gostilna «Alla Rocca» 2000, Stefan Urdih 200, Franc Gergolet 350, Karla Pivec 1000, Mario Beccia 500, Luigi Devetta 400, Mirko Franciški 500, Sergej Korosec 500, Anton Gergolet 500, Bruno Gergolet 200, Emil Gergolet 300, David Devetta 200, Anton Ladič 100, Franc Jarc 1000, Jolanda Jarc 1000, Alojz Urdih 500, Ivan Spacapan 1000, Jozef Gergolet 300, Karlo Pahor 200, Jozef Pavletič 350, gostilna «Tomaž» 500, Otello Laurentie 500, Doro Devetta 500, Vladimir Franciški 1000, Lino Sibau 500, Rozina Jelen 500, Maria Pahor 500, Anton Delbene 200, Justina Franciškin 200, Marčelo Franciškin 200, Franc

Peric 500, družina Paropat 1000, Viktor Zele 500, Ferruccio Cernic 500, Mario Bastiani 200, Dominik Juren 500, Ivan Devetak 200, Anton Gorjup 500, Kristof Devetak 250, Stefaniya Delbene 250, Ivan Pahor 1000, Leopold Vižintin 200, Alojz Ferfolja 250, Stanko Franciški 500, Edo Vižintin 1000, Vilko Peric 500, Miro Peric 600, Marušič (Smit) 300, Avgustina Ferfolja 500, Evgen Jarc 1000, Jozef Vižintin 500, gostilna «Alla Pesca» 1000, Marija Comar 200, Fortunato Valente 500, Aleš Devetta 500. Skupaj 41.100 lir.

Iz Vrha-Gabrij, dodatni seznam prispevkov, ki jih je zbrala tamkajšnja župnija za žrtve potresa v Skopju; zbrani znesek je na razpolago škopjanske škofije:

Na Vrhu: Ivana Cotič 1000 in Lidija Lorenzini 500.

V Gabrijah: Katerina Kranjc 500, družina trgovca Tercuz 1000, Anton Cernic 500, Mihael Tomič 500, Jozo Boškin 200 in Milka Cernic 1000.

Skupaj 5200 lir.

Prejšnja vsota 1.645.390.—
Danes objavljeno 31.500.—
Skupaj 1.696.790.—

V nedeljskem seznamu darovalcev iz Podgora se je vrnila ne ljuba pomota, ki jo danes popravljamo: 4000 lir je darovala družina Munič-Ambrozič in ne Marija Ambrozič.

S SPD na Kriške pade

Slovensko planinsko društvo iz Gorice priredi dne 15. in 16. t. m. izlet na Kriške pade z vzponom na Križ na Stenarju (2600 m). Iz-

let bo z lastnimi prevoznimi sredstvi. Vpisovanje in podrobnjša pojasnila na sedežu SPZ v Ulici Ascoli 1-1, v Gorici.

Prijava v slovenski dijaški dom v Gorici

Uprava slovenskega dijaškega doma v Gorici nam je poslala naslednje obvestilo:

Starši, ki nameravajo vpisati svoje otroke v šolskem letu 1963-64 v slovenski dijaški dom kot redne ali zunanje gojence, morajo vložiti prošnjo za sprejem napisano na posebnih tiskovinah, ki jih lahko dobijo pri upravi tega zavoda.

Tako prošnje bo uprava sprejemala, dokler bo še kaj razpoložljivi vihi mest v zavodu.

Podrobnjša pojasnila in navodila lahko dobijo prosilci pri upravi slovenskega dijaškega doma v Gorici, Ul. Montesanto 44, vsak delavnik od 10. do 12. ure.

Prispevki za izboljšavo zemljišč okrog Trizica

Pokrajinsko kmetijsko nadzorništvo sporoča, da so z nedavnim odlokom raztegnili veljavnost prispevkov za izboljšavo zemljišč v okviru zelenega načrta tudi na področje okrog Trizica.

Posestniki vodnega konzorcija okrog Trizica, ki bi radi dosegli prispevek za izboljšavo na svojih parcelah, naj napravijo prošnjo, v kateri naj se sklicujejo na člen 22 zelenega načrta. Na Kmetijsko nadzorništvo v Benetkah, S. Stas, Calle Tron 1961.

SPOROČILO ŽUPANSTVA

V Doberdobi še čakajo državno posojilo za ceste

Odobreno pa je posojilo 19 milijonov za popravilo osnovne šole

V zvezi s članom o potrebi asfaltiranja ceste, ki pelje od Doberdoba k jezeru in dalje proti Jamljam, ki je bil objavljen pred nekaj dnevi v našem listu, nam je županstvo iz Doberdoba poslalo pojasnilo, da je občinska uprava že pred približno štirimi leti zaprosila pri Državni blagajni v Rimu za posojilo v znesku 15 milijonov lir, z namenom, da bi s tem zneskom popravili in asfaltirali poleg ceste k jezeru tudi cesto, ki pelje iz Poljan naravnost v Pakišče. Do danes pa na to prošnjo županstvo še ni prejelo nobenega odgovora. Če bo zbralo posojilo odobreno, bo občinska uprava takoj poskrbela za ureditev te ceste, ki je velikega pomena za razvoj turizma na tem kraškem področju zlasti v poletnih mesecih.

Pred nekaj dnevi pa je županstvo prejelo sporočilo, da je upravni odbor državne blagajne v Rimu odobril za šolske gradnje na Goriškem za 127 milijonov lir posojil. V tej vsoti je vključenih tudi 19 milijonov za popravilo šole v Doberdobi. Za to posojilo je občina zaprosila pred tremi leti in sedaj bo omogočeno popravilo šolskega poslopja, ki ga je v resnici potrebno.

Pred nekaj dnevi pa je županstvo prejelo sporočilo, da je upravni odbor državne blagajne v Rimu odobril za šolske gradnje na Goriškem za 127 milijonov lir posojil. V tej vsoti je vključenih tudi 19 milijonov za popravilo šole v Doberdobi. Za to posojilo je občina zaprosila pred tremi leti in sedaj bo omogočeno popravilo šolskega poslopja, ki ga je v resnici potrebno.

Pred nekaj dnevi pa je županstvo prejelo sporočilo, da je upravni odbor državne blagajne v Rimu odobril za šolske gradnje na Goriškem za 127 milijonov lir posojil. V tej vsoti je vključenih tudi 19 milijonov za popravilo šole v Doberdobi. Za to posojilo je občina zaprosila pred tremi leti in sedaj bo omogočeno popravilo šolskega poslopja, ki ga je v resnici potrebno.

Pred nekaj dnevi pa je županstvo prejelo sporočilo, da je upravni odbor državne blagajne v Rimu odobril za šolske gradnje na Goriškem za 127 milijonov lir posojil. V tej vsoti je vključenih tudi 19 milijonov za popravilo šole v Doberdobi. Za to posojilo je občina zaprosila pred tremi leti in sedaj bo omogočeno popravilo šolskega poslopja, ki ga je v resnici potrebno.

Pred nekaj dnevi pa je županstvo prejelo sporočilo, da je upravni odbor državne blagajne v Rimu odobril za šolske gradnje na Goriškem za 127 milijonov lir posojil. V tej vsoti je vključenih tudi 19 milijonov za popravilo šole v Doberdobi. Za to posojilo je občina zaprosila pred tremi leti in sedaj bo omogočeno popravilo šolskega poslopja, ki ga je v resnici potrebno.

Pred nekaj dnevi pa je županstvo prejelo sporočilo, da je upravni odbor državne blagajne v Rimu odobril za šolske gradnje na Goriškem za 127 milijonov lir posojil. V tej vsoti je vključenih tudi 19 milijonov za popravilo šole v Doberdobi. Za to posojilo je občina zaprosila pred tremi leti in sedaj bo omogočeno popravilo šolskega poslopja, ki ga je v resnici potrebno.

Pred nekaj dnevi pa je županstvo prejelo sporočilo, da je upravni odbor državne blagajne v Rimu odobril za šolske gradnje na Goriškem za 127 milijonov lir posojil. V tej vsoti je vključenih tudi 19 milijonov za popravilo šole v Doberdobi. Za to posojilo je občina zaprosila pred tremi leti in sedaj bo omogočeno popravilo šolskega poslopja, ki ga je v resnici potrebno.

Pred nekaj dnevi pa je županstvo prejelo sporočilo, da je upravni odbor državne blagajne v Rimu odobril za šolske gradnje na Goriškem za 127 milijonov lir posojil. V tej vsoti je vključenih tudi 19 milijonov za popravilo šole v Doberdobi. Za to posojilo je občina zaprosila pred tremi leti in sedaj bo omogočeno popravilo šolskega poslopja, ki ga je v resnici potrebno.

Kino

v Gorici

VERDI. 14.30: «L'infanzia di Ivano». CORSO. 14.30: «La ragazza più bella del mondo». D. Day in S. Boye. Ameriški barvni film v cinemascope.

VITTORIA. 15.30: «Cento ragazze e un marinaio». E. Presley in S. Stevens. Ameriški barvni film. Zadnja predstava ob 21.30.

CENTRALE. 15.15: «Divorzo alla siciliana». L. Orfei in T. Murgia. Italijanski barvni film v cinemascope. Mladini pod 14. letom starosti vstop prosvodno. Zadnja predstava ob 21.30.

«Trizica»

NAZIONALE. «Il trapezio». Gina Lollo-Brigida, Burt Lancaster in Tony Curtis. Barvni film.

EXCELSIOR. «Vento di tempesta». Carol Baker in Vittorio Gassman. Barvni film in cinemascope.

AZZURRO. «Le avventure di Don Giovanni». Errol Flynn in Viveca Lindfors. Barvni film.

PRINCIPE. «Il conquistador». Dana Andrews, Susan Hayward in B. Douliet. Barvni film.

Ronkah

RIO. «Il riposo del guerriero». Brigitte Bardot.

EXCELSIOR. «Gli ammutinati di Samara». Barvni film.

DEZURNA LEKARNA

Danes ves dan in ponoči je odprta v Gorici lekarna KUERNER, Korzo Italia št. 10, tel. 25-76.

TEMPERATURA VČERAJ

Včeraj smo imeli v Gorici najvišjo temperaturo 27,2 stopinje ob 15.30, najnižjo 13,8 stopinje ob 5.30. Povprečne dnevne vlage je bilo 60 odstotkov.

KINO PROSEK-KONTOVEL

predvaja danes, dne 11. t. m. z začetkom ob 16. uri barvni film Universal

IL FANTASMA DELL'OPERA

(«PRIKAZEN V OPERI»)

Igrajo: Herbert Lom, Heather Sears, Jan Wilson.

KINO «IRIS» PROSEK

predvaja danes 11. t. m. z začetkom ob 16. ura dramatični film povzet po romanu Johna Herseya

AMANTE DI GUERRA

Igrajo: Robert Wagner, Steve McQueen, Shirley Anne Field.

POLETNI KINO «SATELLITE»

BORGIO S. SERGIO — OB ZACETKU AVTOBUSA ŠTEV. 21

predvaja danes, dne 11. t. m. z začetkom ob 20. uri dramatični, pustolovski film v Warnercolor

DESIDERIO NEL SOLE

(«ZELJA NA SONCU»)

Igrajo: Angie Dickinson, Peter Finch, R. Moore.

Radio Trst A

8.00: Koledar; 8.30: Poslušali boste; 9.00: Kmetijska oddaja; 9.30: Cvetice v slovenski pesmi; 10.00: Mada; nato igra orkester Beltrami; 11.15: «Moja», pravljica; nato Veselje harmonike; 12.00: Slovenska nabožna pesem;

